SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо про Україну!

Рік 121, ЧИСЛО 35, П'ЯТНИЦЯ, 29 СЕРПНЯ 2014 РОКУ 1893 Vol. 121, No. 35, FRIDAY, AUGUST 29, 2014 $2.00

В Україні відбулася військова парада

Парада в Києві до Дня Незалежности України. (Фото: Радіо „Свобода“)

КИЇВ. – 24 серпня у військовій параді на Хрещатику з нагоди Дня Незалежности України взяли участь понад 2,000 військовослужбовців Збройних сил, у тому числі Військово-морських сил, військових навчальних закладів, Національної ґвардії Міністерства внутрішніх справ та Державної прикордонної служби. Президент Петро Порошенко вийшов на головну площу країни за декілька хвилин до початку паради. Після цього було урочисто піднято прапор України. Міністер оборони Валерій Гелетей проїхав Хрещатиком і привітав представників різних військових сил України, присутніх на параді. Потім В. Гелетей доповів Президентові про готовність військових до паради.

Героїв „Небесної сотні“ вшанували хвилиною

(Закінчення на стор. 14)

Їхали в Америку, а потрапили в Україну

Сергій Баглай

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Перше враження 20 студентів з України, які приїхали влітку на Союзівку, аби працювати та подорожувати країною: „Їхали в Америку, а потрапили в Україну“. Студенти беруть участь у програмі культурного обміну „Work and Travel USA“. Такий різновид літнього відпочинку доволі популярний серед молоді усього світу та серед українського студентства зокрема. Вони працюють офіціянтами, касирами, рятувальниками на пляжах, прибиральниками, різного роду помічниками.

Ініціятором програми, а також її головним наглядачем та координатором є Державний департамент США, що визначає приблизне число учасників обміну на кожен рік. Цього літа тільки з України приїхали близько 8,000 студентів.

Центр української спадщини на Союзівці розпочав співпрацю з Державним департаментом США щодо студентів у 2006 році з ініціятиви Богдани Пужик, котра свого часу познайомилась з українцями, що разом з іншими европейцями приїжджали в Америку і були виховниками дітей і юнацтва через схожі програми обміну.

Ідея полягала у тому, щоб приїхати на Союзівку, дізнатись про Український Народний Союз, укласти нові знайомства та мати відчуття належности до однієї української спільноти.

Цього року працювати на оселю УНСоюзу приїхали студенти з Чернігівської, Львівської, Херсонської, Івано-Франківської, Волинської, Черкаської, Тернопільської, Луганської, Вінницької, Житомирської, Хмельницької областей та з Києва. Це – майбутні лікарі, програмісти, філологи, інженери, юристи, політологи, менеджери, бухгалтери, музиканти та економісти, які на Союзівці протягом своїх вакацій впорядковуватимуть територію оселі під пильним наглядом помічника головного управителя установи Стефка Драбика, наводитимуть чистоту в будиночках, митимуть посуд, прийматимуть замовлення відвідувачів головної їдальні та навіть допомагатимуть шеф-кухареві Андрієві Соневицькому приготувати смачні страви для гостей.

Умови праці на Союзівці мають ряд переваг перед іншими вакансіями, які пропонувала компанія. „Чи не найголовніше на Союзівці – це доступне житло і харчування. Я навчився працювати з різни-

(Закінчення на стор. 8)

ГОЛОВНА ТЕМА ДНЯ

Що принесуть переговори у Мінську?

Петро Часто

На сході України тривають бої, ллється кров, щодня гинуть люди, все більше жертв серед мирного населення, кулі і міни не обминають дітей... Чи ж у цих трагічних обставинах можна не почути голосів, котрі закликають до припинення війни, до переговорів? Чому ж слово „переговори“ викликає в середовищі експертів, в українській спільноті взагалі таку бурхливу реакцію, немов ідеться не про відновлення миру і спокою, а про щось гірше, ніж сама ця війна?

Тому що у той хор голосів, щирих і відповідальних, вплітаються також фальшиві, котрі закликають до переговорів, а насправді мають на увазі небезпечні для України торги.

Певна річ – хто хоче торгів, не скаже про це чесно. Згадаймо, яку хвилю обурення здійняла два-три тижні тому висловлена британською газетою „Індепендент“ підозра про змову Канцлера Анґели Меркель і Президента Володимира Путіна і їхнього таємного пляну щодо України.

Згадаймо також головні пункти цього пляну: обіцянкою миру вмовити українську сторону визнати Крим російською територією; Росія відмовиться підтримувати проросійський терористично-сепаратистський рух на Донбасі, взамін Україна надасть Донбасові автономію; Москва не шкодитиме зближенню України з Европейським союзом, але Україна мусить залишитися позаблоковою державою і назавжди відмовитися від вступу в НАТО; російський „Ґазпром“ підпише довготривалий і вигідний для України контракт, крім цього, Росія виплатить Україні 1 млрд. дол. компенсації за орендування військово-морської бази в Севастополі.

Офіційний Берлін спростовував це повідомлення в „Індепендент“.

Мабуть, річ не так у змовах, як в об'єктивній економічній реальності, котра змушує Европу, зокрема й особливо Німеччину, економічно-політичний аванґард Европейського союзу, шукати політичну розв'язку війни на сході України. Сціпивши зуби, европейці нарешті зважилися на перші, вельми скромненькі, санкції проти Москви, які сенатор Джон Маккейн назвав „жартом“, бо вони не могли погамувати і не погамували аґресивности В. Путіна. Знищення маляйзійського пасажирського „Боїнґа-777“ і очевидна причетність росіян до цього злочину трохи додали Европі духу опору, за другим рівнем санкцій почався третій – вже болючий не лише для російської економіки, але й для европейської.

Европа – у двоїстій ситуації: ще глибшого рівня санкцій не може собі дозволити, але також не може не пробувати зупинити В.

(Закінчення на стор. 9)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Дипломати привітали Україну

КИЇВ. – 22 серпня Посольство США в Україні побажало українцям щасливої 23-ої річниці Дня Незалежности. Співробітники Посольства США в Києві деклямували рядки гимну України 17-ма мовами, якими вони володіють, щоб продемонструвати свою підтримку і підтримку всього світу. *(Посольство США в Україні)*

Україна відмовила Росії

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ. – Президент „Енерґоатому“ Юрій Недашковський повідомив 26 серпня, що Україна відмовляється від послуг Росії у добудові енерґоблоків Хмельницької атомної електростанції (АЕС). „Російські варіянти ми взагалі не розглядаємо“, – сказав він. Компанія веде переговори з міжнародними виробниками обладнання для атомної промисловости, які пропонують кращі технології з спорудження атомних енерґоблоків. Будівництво двох енерґоблоків було призупинено в 1990 році після оголошення Верховною Радою мораторію на будівництво нових АЕС на території України. 9 червня 2010 року Кабінет міністрів України й уряд Російської Федерації підписали угоду про добудову енерґоблоків АЕС. Переможцем міжнародного конкурсу з вибору типу реакторної установки стала російська компанія „Атомстройекспорт“. *(УНІАН)*

Товарообіг з Митним союзом скоротився

КИЇВ. – Товарообіг України з Митним союзом скоротився на 30 відс., що є невигідним як для України, так і для її партнерів. Про це заявив Президент України Петро Порошенко 26 серпня в Мінську під час зустрічі у форматі „Евразійська трійка“. Україна зацікавлена у продовженні економічних переговорів з Евросоюзом та Росією. „Усі питання можна вирішити шляхом переговорів і потрібно прагнути до ситуації взаємного торгового виграшу“, – сказав він. *(УНІАН)*

Росіяни знову збрехали

МОСКВА. – Телеканал „Звєзда“ Міністерства оборони Росії 21 серпня опублікував чергову брехню про події на сході України, до якої додав видеозапис вибуху російської ракети „Протон-М“ на космодромі Байконур. Телеканал повідомляв: „Українська армія завдала удар по Макіївці з ракетного комплексу „Точка-У“. Диктор пояснив, що Збройні сили України бомбардують місто, щоб здобути його до Дня незалежности України. Стверджувалось, що застосування ракет „Точка-У“ викликало міжнародний скандал. Аналітики Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони (РНБО) виявили, що насправді показано вибух російської ракети після злету на Байконурі 2 липня 2013 року. *(Інформаційно-аналітичний центр РНБО)*

Москва обдурила десантників

ДЗЕРКАЛЬНИЙ, Донецька область. – Затримані 25 серпня поблизу селища Дзеркальний десантники з базованого в Костромі 331-го полку 98-ої Свирської дивізії Збройних сил Росії, заявили, що отримали наказ залізницею прибути для навчань у район Ростова-на-Дону. У місці розвантаження ешелону їм наказали зафарбувати в білий колір номери бойових машин, пояснюючи це потребою розрізняти під час навчань різні підрозділи. Після маршу військові опинилися на території України, де їх зустрів вогонь Збройних сил України. Українські силовики затримали біля Дзеркального 10 російських десантників з особистими документами та зброєю. *(„Українська правда“)*

Не буде символів минулого

КИЇВ. – Президент Петро Порошенко 23 серпня доручив Кабінетові міністрів унормувати використання державних символів та порядок заборони символів тоталітаризму та тероризму. Уряд також має вреґулювати вимоги щодо використання на території України державних символів чужоземних держав, обмежень, заборони використання символіки тоталітарних та інших недемократичних режимів, самопроголошених утворень, терористичних, сепаратистських організацій. *(„Українська правда“)*

Вибори нового парляменту відбудуться 26 жовтня

Президент України Петро Порошенко 25 серпня звернувся до народу з заявою про дострокове припинення повноважень Верховної Ради сьомого скликання. Нижче вміщено текст заяви.

Дорогі співвітчизники!

Я вирішив достроково припинити повноваження Верховної Ради сьомого скликання.

Вибори нового парляменту відбудуться 26 жовтня 2014 року. Це рішення я ухвалив у строгій відповідності зі статтею 90 Конституції України з урахуванням очікувань переважної більшости громадян України та на виконання власного слова, яке давав, балотуючись на посаду президента.

Нагадаю, коаліція розпалася 24 липня. Нової протягом місяця, який на це відведено Основним законом, не створено. У такому випадку Конституція дає Президенту право розпускати Верховну Раду. Цим правом я і скористався. Бо це єдино правильне і відповідальне рішення.

Опитування громадської думки засвідчують, що 80 відс. громадян підтримують необхідність проведення позачергових виборів. Зрештою, такою була і одна з головних вимог Революції гідности.

Потужний суспільний запит на перезавантаження влади є більше ніж очевидним.

Вибори – найкращий спосіб люстрації. І починати очищення слід з найвищого законодавчого органу.

Теперішній склад Верховної Ради протягом півтора року був опорою Януковича.

І більшість саме цих депутатів ухвалювала диктаторські закони, які забрали життя „Небесної сотні“. За це треба нести відповідальність – і кримінальну, і політичну.

Чимало депутатів, які засідають або числяться в Раді – якщо не прямі спонзори та спільники, то симпатики бойовиків-сепаратистів. Навіть на оголошення мобілізації та на вимогу визнати „ДНР“ і „ЛНР“ терористичними організаціями ледь-ледь нашкребли 232 голоси. А де решта?

Не секрет: п’ята колона складається з десятків нібито народних депутатів. Тільки вони представляють інтереси явно не того народу, який їх обирав. Хіба таке можна терпіти?!

Хіба так можна виграти війну?

В цілому склад Верховної Ради не відповідає політичним настроям української громади. Суспільство настільки швидко змінилося, що депутати не встигають за його історичним поступом. Від попередніх виборів минуло лише два роки. Але здається, ніби спливли десятиліття – настільки іншою стала країна. Голосування 2012 року, коли обиралася ця Рада, не було ані чесним, ані демократичними, ані прозорим. Воно просто не відповідало европейським стандартам. Тому критично низьким виявився потенціял чинної Верховної Ради. Це ще один арґумент на користь перевиборів. Адже наші вороги не лише диверсанти, терористи та найманці, які прийшли з того боку українсько-російського кордону.

Не меншої шкоди, ніж „Ґради“ чи „Буки“, завдають корупція, безробіття, бідність.

І ми маємо отримати перемогу на всіх цих фронтах одразу. Я розглядаю перемогу на Донбасі і перемогу демократичних реформаторських сил у Верховній Раді як взаємопов’язаний процес. Так, позачергові парляментські вибори – частина мого мирного пляну. Ключовий його елемент – політичний діялог з Донбасом.

З ким, вибачте, говорити? З незаконними збройними формуваннями спілкуватися можна лише за допомогою сили, поки вони не склали зброї. А більшість тих, кого виборці обрали на парляментських виборах 2012 року, втратили авторитет та вплив на людей. Багато хто з них не приїздить на свої округи. Не буває в лікарнях, не опікується переселенцями. Не допомагає відбудовувати міста, зруйновані терористами.

Люди їх не бачать, а декого навіть і бачити не хочуть! Тому ті, кого Донбас обере своїми депутатами через два місяці – отримають мандат довіри й право представляти реґіон в його контактах з центральною владою.

Позачергові вибори не означають, що з чинної Верховної Ради знімається відповідальність за долю країни. Депутати працюватимуть до обрання нового парляменту.

Головне, що їм ще треба зробити – це вже у вересні ратифікувати Угоду про асоціяцію з Европейським союзом.

Як Президент ґарантую, що вибори пройдуть чесно, демократично й прозоро.

В електоральній історії країни вони стануть такими ж взірцевими, як і цьогорічні вибори Президента.

Виборчий бюлетень – це найпотужніша зброя в руках громадян, щоб захистити країну.

Жодного шансу п’ятій колоні та силам реваншу!

Закликаю виборців до високої явки, а демократичні політичні сили – до походу на вибори єдиною, потужною проукраїнською та проевропейською командою. Лише за таких політичних умов ми зможемо змінити країну на краще.

Закликаю всіх прийти на вибори та завершити розпочатий у червні процес формування нової влади.

Слава Україні!

РОЗМОВА

Розповідає російський найманець

Російська газета „Дєловой Пєтєрбурґ“ оприлюднила 5 серпня розмову свого кореспондента Михайла Шевчука з вояком батальйону найманців „Луганськ“, прізвище якого не назване. Частину розмови вміщено нижче у перекладі „Свободи“ з російської мови.

– Як ти туди потрапив і чи давно в Луганську?

– Я виїхав з Петербурґу 11 травня по лінії „Інтербриґад“, яку провадить партія „Друга Росія“. Добирався довго, майже три тижні. Кордон перейшли нелеґально. Нас козаки перевели. Спершу їхали сім осіб. 30 травня опинилися в Луганську, у якомусь козачому формуванні. Мені там не сподобалося. Усе ж я приїхав воювати, а ми чотири дні сиділи, нічого не робили, лише порядок у розташуванні наводили. Там у них комплекс будинків, „відтиснули“ у якогось місцевого олігарха. „Відтиснули“ – це тепер найпоширеніше слово в Луганську. Потім поїхали у батальйон „Заря“.

– Чому кажуть „відтиснули“?

– Тому що треба ж десь брати техніку? Ті ж авта? Мені пощастило, що я потрапив у підрозділ до людей, у яких це була не перша війна. Вони мене дечого навчили. Хоча інші підрозділи їздили у табір на навчання, чогось там вчилися, якусь одну військову спеціяльність та експрес-курси. Стріляти я вмів, доводилося у житті. Будь-яка радянська зброя розрахована на те, щоб і дурень міг нею скористатися.

– Який вигляд має лінія фронту?

– Як пиріг, верствами. Тепер вже українська армія визначилася з цілями, а раніше тупо перла вперед. Спершу вони знищили Слав’янськ, Краматорськ. Ці міста своє завдання виконали, бо відтягнули на себе основні сили „укропів“ і дали можливість підготуватися іншим. Я в серйозних боях не був, у сутичках набував деякого бойового досвіду. Наш підрозділ був переважно диверсійний. Але доводилося виконувати й не свої завдання. Почали з того, що українське військо зайняло луганське летовище, як і в Донецьку, вони там вільно почувалися, і ми вирішили його розбомбити, зайнятися цим летовищем. Складність була в тому, що місцевість рівнинна,

(Закінчення на стор. 14)

Маркіян Паславський загинув як справжній герой

Св. п. Маркіян Паславський. (Фото: VICE News)

19 серпня під час звільнення Іловайська (Донецька область) загинув, отримавши три поранення в спину, рядовий резервного батальйону оперативного призначення „Донбас" Національної ґвардії України Маркіян Паславський. Він народився у 1959 році в українській родині в Ню-Йорку. Вступив до військової академії Вест-Пойнт, яку закінчив у 1981 році. Служив в 75-му полку рейнджерів, покинув армію в чині капітана у 1991 році і переїхав в Україну, працював у фінансовому секторі інвестиційним консультантом.

З початком війни на сході України М. Паславський у квітні приєднався до батальйону „Донбас". Перед цим прийняв українське громадянство. Мав позивний „Франко". Наприкінці травня разом з батальйоном вступив в Національну ґвардію і пройшов курс навчання в Нових Петрівцях.

Старший брат М. Паславського Нестор Паславський працює управителем Союзівки. Крім брата, в М. Паславського залишилися мати Орися і сестри Олена та Ірина. М. Паславський був племінником почесного професора Ратґерського університету Тараса Гунчака.

М. Паславського поховали 26 серпня на Аскольдовій могилі в Києві. Похоронні відправи очолив Верховний архиєпископ Української Греко-Католицької Церкви Патріярх Святослав Шевчук.

„Укрінформ" оприлюднив прощальне слово Олексія Сороки, співробітником та наставником якого був Маркіян Паславський. Нижче вміщено уривок з цього слова.

Ґерої не вмирають! Цей вислів набув нового, особливого змісту, увійшов у наше щоденне життя, починаючи з трагічних подій на Майдані взимку цього року. Нам покищо важко осягнути маштаб нинішніх подій, адже наші вчорашні друзі, колеги, сусіди раптом, завдяки своїм вчинкам і самопожертві, враз перетворюються на героїв, на прикладі яких будуть виховувати майбутні покоління українських патріотів. Кілька днів тому, напередодні 23-ої річниці Незалежности України, одним з таких невмирущих героїв став і мій знайомий, колишній колега Марк (Маркіян) Паславський, який поповнив сотні захисників України, загинувши в жорстокому бою в Іловайську.

Наші шляхи з ним перетнулися наприкінці дев'яностих у Києві, але Марк уже жив і працював в Україні багато років до того. Саме під час його роботи у фінансовій сфері ми працювали з ним під одним дахом у Києві. Для мене і моїх ще дуже молодих колег він був начальником, мудрим порадником і старшим товаришем. До останніх днів він був надзвичайно скромним, не вивищувався над іншими, хоч і мав вищий від кожного з нас ранґ. Інколи він жартував, що працює у дитячому садочку, маючи на увазі нашу часом не дуже солідну поведінку.

Марк мав чудове почуття гумору. Всі, хто з ним спілкувався, підпадали під вплив його харизми – поєднання мудрости, самоіронії, гумору і теплоти. Насправді, Марк був людиною надзвичайного душевного тепла – це свідомо і підсвідомо притягувало до нього багатьох людей. Досить подивитися на Маркову посмішку на одній з його останніх фотографій, де він уже на фронті... Що заставило Марка залишити затишні кабінети і піти на фронт? На це питання мав повну відповідь лише він. Трохи знаючи Марка і читаючи його інтерв'ю, я думаю, що це було поєднання кількох емоційних складових – гостре відчуття несправедливости російської аґресії, яку переживає зараз наш народ, бажання виправити цю несправедливість, український патріотизм, який закладений у його генах, нарешті, прагнення захистити молодших і, як він думав, менш досвідчених у військовій справі побратимів. Він щиро хотів допомогти Україні, нашому народу здобути кращу долю і волю!

Марк дуже цінував власну свободу і незалежність, тому є цілковитий сенс у тому, що він віддав життя за свободу і незалежність України. Він був відкритою до спілкування людиною – вільно володів українською мовою, а також російською і умів знайти мову з різними людьми. У нього було багато друзів і товаришів. Серед них є чимало тих, хто може сказати про Марка більше і краще. Я переконаний, що вони це неодмінно зроблять. Ця присвята базується на власних сильних емоціях, які я пережив, коли дізнався, що Марк загинув. Загинув як справжній герой.

Патріярх Святослав на похороні Маркіяна Паславського. (Фото: Інформресурс УГКЦ)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Прапор підняв українець

КИЇВ. – Відомий український „руфер" Григорій Мустанґ, який 20 серпня пофарбував в синьо-жовтий колір зірку і підняв прапор України на сталінської „висотці" в Москві, 24 серпня з'явився на найвищій точці будівлі Московського державного університету. Фотографія з підписом „З Днем Незалежности, Україно! Москва, МҐУ" з'явилася на його інтернет-сторінці в ніч на 25 серпня. Він також оприлюднив звернення, в якому зізнався, що це він розфарбував зірку, та заявив, що готовий здатися поліції в обмін на звільнення незаконно арештованої української льотчиці Надії Савченко. *(„Українська правда")*

Вшанували полеглих вояків

ЛЬВІВ. – У місті 23 серпня вшанували воїнів, полеглих за Україну. Поминальні заходи відбулися біля Меморіялу Української Галицької Армії на Личаківському кладовищі. Міський голова Андрій Садовий звернувся до присутніх з промовою. Після поминальних заходів на полях почесних поховань відбулось заупокійне Богослужіння. З молитвою та словом звернулися до присутніх також капелян Львівської міської ради о. Павло Дроздяк і військовий капелян, настоятель Гарнізонного храму свв. Петра і Павла о. Степан Сус. Оркестра Академії сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного і хор „Гомін" виконали гимн України. *(Прес-служба Львівської міської ради)*

Жертви підступної війни

КИЇВ. – За час проведення антитерористичної операції на сході України загинуло 722 військовослужбовці, поранено – 2,625. Про це 24 серпня повідомила Рада національної безпеки і оборони України. Антитерористична операція на сході України триває від квітня. *(Радіо „Свобода")*

Заарештовано комуністів

КИЇВ. – Голова Служби безпеки України Валентин Наливайченко заявив 24 серпня, що заарештовані на Донбасі керівники осередків Комуністичної партії України дають свідчення щодо підтримки сепаратизму і тероризму. За його словами, велика загроза національній безпеці завжди існувала від діяльности Комуністичної партії, яка неприкрито фінансувалася з-за кордону та через свої осередки закликала до зміни конституційного ладу, і не тільки закликала, а й діяла. Через комуністичні осередки Луганської, Донецької областей і у Криму були застосовані механізми передання готівки і зброї проросійським сепаратистським організаціям. Комуністи були спільниками у захопленні органів влади, залякуванні населення, сказав В. Наливайченко *(УНІАН)*

Впав ще один Ленін

СЄВЄРОДОНЕЦЬК. – 23 серпня у звільненому українськими військами місті демонтували пам'ятник Ленінові. Скульптуру прив'язали до трактора і звалили. На місці пам'ятника тепер встановлено прапор України. *(„Українська правда")*

Вантажівки виїхали з України

ЛУГАНСЬК. – 23 серпня усі вантажівки російського „гуманітарного конвою" виїхали з України. Вивантажившись у утримуваних повстанцями реґіонах України, конвой повернувся до Росії. Український уряд твердить, що вантажівки вивезли з Луганська обладнання патронного заводу та устаткування для виробництва радіолокаційних систем „Кольчуга". *(„Українська правда")*

Володимир Кличко травмований

ҐОЇНҐ, Австрія. – 22 серпня чемпіон світу з боксу Володимир Кличко отримав травму лівої руки в ході тренування перед боєм проти обов'язкового претендента на титул чемпіона Кубрата Пулева. Лікар клініки св. Йоганна Роберт Зіорпаєс повідомив, що виступ неможливий і на чотири тижні звільнив спортсмена від тренувань. В. Кличко скасував свій бій з болгарином К. Пулєвим, який мав відбутися 6 вересня в німецькому Гамбурзі. *(УНІАН)*

АМЕРИКА І СВІТ

В Росії не всі – за Путіна

МОСКВА. – Група російських громадян і громадських діячів у своєму відеозверненні привітали український народ з Днем Незалежності і розмістили спеціяльне відео на телеканалі „Sotnik-TV". Росіяни вважають, що святкування Дня Незалежності України в цьому році символізує собою звільнення від радянського і тоталітарного минулого, всього того, що на сьогоднішній день заважає розвиватися самій Росії. Письменник і публіцист Віктор Шендерович заявив, що „Росія не вичерпується Путіним і „зеленими чоловічками". За його словами, багато росіян розуміють, що „в чужу хату треба приходити в гості, а не вдиратися. В Росії є багато людей, які вважають за честь опинитися в одному строю з вами, українцями", – сказав В. Шендерович. Після цього п’ятьох активістів посадили в міліційне авто і забрали у відділок для „письмових пояснень". *(„Кореспондент")*

Росія відповіла на санкції Японії

МОСКВА. – 22 серпня Міністерство закордонних справ Росії передало Послові Японії Тікахіто Харaді список громадян, яким обмежується в’їзд в Російську Федерацію – у відповідь на візові санкції Токіо проти ряду громадян Російської Федерації. Японія включила до списку санкцій 40 фізичних осіб та дві компанії Росії. Напередодні Москва на рік обмежила імпорт ряду товарів з країн, які запровадили санкції проти Росії. У відповідний список потрапили яловичина, свинина, птиця, риба, молочна продукція, плоди, горіхи та інші продукти. Як повідомлялось, Европейська комісія має намір у найближчі дні вирішити, чи звертатися до Світової організації торгівлі через російські санкції, що стосуються заборони імпорту продуктів харчування виробників з країн Европейського союзу. *(Українські національні новини)*

В Китаї відбулися військові навчання

ПЕКІН. – 24 серпня у Китаї відбувалися міжнародні військові навчання „Мирна акція", в яких брали участь збройні сили держав-членів Шанхайської організації співпраці (ШОС) – Китаю, Росії, Казахстану, Киргизстану і Таджикистану. Це наймаштабніші за кількістю залучених сил військові навчання під егідою ШОС. У них були задіяні різні види військ – авіяція, засоби проти-повітряної оборони і радіоелектронної боротьби. Російські збройні сили на навчаннях були представлені батальйонною тактичною групою 36-ої окремої мотострілкової бриґади Східного військового округу й авіяційною групою 3-го Командування Військово-повітряних сил, 60 одиницями бронетанкової техніки, 13 танками „Т-72", понад 20 одиницями ракетно-артилерійського озброєння – самохідними артилерійськими комплексами „САУ 2С3М", ракетними системами „БМ-21" та іншими, понад 60 одиницями автомобільної техніки різного призначення, а також вісьмома гелікоптерами „Мі-8 АМТШ", чотирма літаками „Су-25", двома військово-транспортними літаками „Іл-76". *(„Кореспондент")*

Поліція має забагато засобів

НЮ-ЙОРК. – Газета „Ню-Йорк Таймс", посилаючись на високопосадового представника Білого Дому, повідомила 24 серпня, що Президент США Барак Обама у зв’язку з заворушеннями у Ферґюсоні через вбивство офіцером поліції 18-річного афроамериканця розпорядився провести розслідування про доцільність використання співробітниками поліції армійського спорядження. Після терористичної атаки 11 вересня 2001 року на озброєння поліціянтів надійшло спорядження, яке зазвичай використовується під час військових операцій. У поліціянтів є армійські бронежилети, автомобілі, здатні витримати вибух міни, автоматичні ґвинтівки і дробовики, а також глушники для стрілецької зброї. Б. Обама доручив провести ревізію федеральних програм з оснащення підрозділів поліції, а також порушив питання про необхідність подальшого використання поліцією армійського озброєння. На думку Президента, потрібно розділити військовослужбовців США і співробітників поліції. *(„Голос Америки")*

Обама привітав Україну з Днем Незалежності

ВАШІНҐТОН. – Президент США Барак Обама привітав Президента України і весь український народ з 23-ою річницею Незалежности Української держави.

„З часу здобуття незалежности у 1991 році Україна пройшла через численні випробування, і Сполучені Штати завжди були поруч. Протягом цього періоду дві наші нації працювали спільно задля зміцнення миру, демократії та економічного зростання в Україні та за її межами", – йдеться в привітанні Президента США.

Б. Обама відзначив, що минулий рік був водночас обнадійливим і непростим для України, „але і в найкращі часи, і в найскладніші моменти люди в Україні мають знати, що Сполучені Штати є партнером і другом. Ми рішуче підтримуємо суверенітет і територіяльну цілісність України, ми рішуче підтримуємо право народу обирати своє власне майбутнє", – підкреслив Б. Обама.

За його словами, підписання урядом України угоди про Асоціяцію з Европейським союзом стало „значним кроком на шляху побудови більш демократичної, квітучої та справедливої держави". Президент Б. Обама заявив, що Сполучені Штати цінують свою дружбу з українцями та сподіваються на продовження співробітництва.

(Прес-служба Президента України)

ТОЧКА ЗОРУ

Ми – на рівні липня 1938 року

Юрій Фельштинський

У березні, одразу після окупації Росією Криму, я зробив досить ризиковану для історика прогнозу – за аналогією з історією початку Другої світової війни – про те, що окупація Криму путінською Москвою – це переддень початку Третьої світової.

Друга світова війна почалася з приходу Гітлера до влади, створення в Німеччині однопартійної диктатури, анексії Австрії в березні 1938-го, анексії Судет у вересні 1938-го, захоплення Чехословаччини в березні 1939-го, початку війни у вересні 1939-го.

З Володимиром Путіним кілька етапів ми вже пройшли: його прихід до влади в 2000-му, встановлення однопартійної диктатури Кремля через повністю контрольовані В. Путіним уряд і парлямент, фактичне скасування вільних виборів, фактична заборона вільної преси. В Росії це назвали „вертикаллю влади". Але результат – повна узурпація влади невеликою групою людей, переважно колишніх офіцерів служби безпеки: В. Путіним, Сергієм Івановим, Віктором Івановим, Ігорем Сечіним, Миколою Патрушевим...

Березень 2014-го, окупація Криму, – це гітлерівський березень 1938-го, – аншлюс Австрії. Зараз ми там, де я передбачав. Після окупації Криму В. Путінові посилали сиґнали зі США, Англії, Німеччини: скажіть нам, що зовнішня експансія Росії закінчується на окупації Криму, тоді ми все пробачимо і дружно-мирно заживемо по-старому. Замість цього В. Путін виступив з промовою і розповів, що Росія тільки починає виправляти велику історичну несправедливість 1991 року, коли СРСР розпався і Росія втратила території.

17 квітня 2014 року В. Путін виступив у телепрограмі та розповів про особливості російського народу і російські гени, які відрізняють росіян від всіх інших. Водночас одразу після анексії Криму почалося підготування маштабної аґресії проти України. Компоненти підготування: створення потужного військового плящадрму в Криму; проведення низки військових навчань у прикордонних з Україною районах, в Калінінґрадській області і на Балтиці; постійне порушення повітряного простору ряду країн бойовими літаками Росії; безпрецедентна антиукраїнська і антизахідня кампанія, розгорнута всіма російськими засобами масової інформації; концентрація російських військ уздовж російсько-українського кордону; засилання диверсійних груп в Україну для розпалювання в східних реґіонах України „громадянської війни" з метою подальшого вторгнення в Україну російської армії.

Отож ми тепер – на рівні липня 1938-го.

Теперішнє завдання Росії – спровокувати максимальну кількість прикордонних інцидентів, які потім Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров довгим списком буде зачитувати закордонним колеґам, виправдовуючи цими інцидентами вторгнення в Україну російських військ.

Наразі бачу два сценарії, як буде розвиватися подальша ситуація. Перший – США і Европейський союз підуть ще далі у санкціях проти Росії через очевидну причетність росіян до знищення маляйзійського літака і через відмову Росії допомогти міжнародній громадськості розслідувати інцидент. Ніяких сепаратистів насправді немає. Там воюють російські диверсанти, які спеціялізуються на організації громадянських воєн – в Африці, в Латинській Америці, в Україні... Їм все одно, кого вбивати, – це їхня професія. І свою справу вони добре знають. Їхня робота – організовувати конфлікти. Те, що можна рідною мовою говорити, а не іспанською чи африканською, лише спрощує роботу з розпалювання війни.

Другий сценарій, який буде продовженням першого, – В. Путін сам піде на загострення стосунків з Заходом. Його логіка – тепер вже нема чого втрачати, адже „відмитися" і раніше було складно, а тепер – просто неможливо.

Третього сценарію, що В. Путін скаже: все, хлопці, догралися, більше я в цьому не беру участи, – я не бачу.

(„Високий замок", 10 серпня)

Юрій Фельштинський – історик, політолог, публіцист, мешкає в Ню-Йорку.

Почали підготування до 50-ліття СКВУ

Галина Горбунова

КИЇВ. – Центральний державний архів закордонної україніки 1 серпня влаштував виставку „Біля витоків Світового конґресу вільних українців". На відкриття виставки до архіву завітали представники громадськости та науковці, зокрема керівник проєктів Українського Конґресового Комітету Америки (УККА) в Україні Вікторія Губська.

Виставкою архів розпочав широкомаштабну акцію з підготування до відзначення у 2017 році 50-ліття створення СКВУ, яка включатиме проведення серії документальних виставок, підготування низки публікацій у пресі як в Україні, так і за її межами, інші заходи.

Документи СКВУ надійшли до архіву впродовж 2010-2012 років від Фундації ім. Олега Ольжича (Україна) та утворили окремий фонд, хронологічні межі якого охоплюють період 1948-1994 років. За ними можна простежити діяльність СКВУ, співпрацю з представниками різних громадсько-політичних об’єднань та українських релігійних конфесій. Значним доповненням до архівного фонду стала добірка української закордонної періодики, що на сьогодні є невід’ємною складовою частиною бібліотечного фонду.

Значний пласт представлених на виставці документів становлять листи, комунікати, повідомлення, звернення представників різних українських громадсько-політичних організацій. Представлені на виставці документи висвітлюють багаторічну невтомну працю української громади за кордоном, яка увінчалася проведенням у 1967 році Першого Світового конґресу вільних українців.

Галина Горбунова – начальник відділу використання інформації документів Центрального державного архіву закордонної україніки.

З Днем Незалежности, дорогі українці!

Святкуємо з болем у серці

Дорогі українці!

Цього року Україна відзначає свій 23-ий день незалежности. Це свято, за яке боролись і жертвували своїм життям багато поколінь українців.

Ми заплатили за свою Незалежність високу ціну, пройшовши через горнило воєн, голодоморів, депортацій, репресій. Але ми вистояли і перемогли.

Відкинувши пута „радянщини", українці вибрали для себе важкий, але єдино вірний шлях – повернення до Европи. І коли їх захотіли звернути з цього шляху, вони відстояли своє право на краще майбутнє під час Революції гідности, продемонструвавши усьому світові, що ми вміємо жити, боротись та перемагати як зріла европейська нація.

Ціною життів своїх кращих синів та завдяки рішучости і незламности нашого народу, ми отримали реальний шанс побудувати демократичну европейську державу.

І саме у той переломний для України час, коли ми тільки розпочали свій рух уперед, Росія, цинічно нехтуючи усіма основоположними принципами і нормами міжнародного права, розпочала віроломну і підступну аґресію проти нашої держави, створивши реальну загрозу безпеці не лише у европейському реґіоні, але й в усьому світі.

Сьогодні, через 23 роки нашої незалежности, ми змушені знову відстоювати її зі зброєю в руках. Сьогодні знову гинуть наші найкращі сини. Тому цьогорічне свято ми зустрічаємо з болем у серці. Ми згадуємо загиблих і молимось за тих, хто зараз воює проти аґресора і його найманців. Але ми знаємо, що не самотні у нашій біді. З нами українці усього світу, які роблять все можливе, щоб допомогти Україні та українській армії. Ми дякуємо за підтримку нашим партнерам, і в першу чергу – Сполученим Штатам, Европейському союзові та іншим нашим вірним друзям.

Ми сповнені рішучости захистити нашу країну і я впевнений, що ми переможемо, бо правда на нашому боці!

У цей день хотів би побажати усім мужности, терпіння та віри у щасливе европейське майбутнє України та українського народу.

Слава Україні!

З глибокою повагою,

Олександр Моцик,
Посол України в США

Україна не буде в кайданах

З найглибшою повагою і щирою гордістю Асоціяція українських правників Америки вітає український народ, який продовжує мужньо демонструвати свою гіґантську моральну силу, проливаючи свою кров і жертвуючи своїм життям, щоб викувати справді вільну, національну і демократичну українську свідомість, яка є даним Богом правом кожного народу.

З цілеспрямованою рішучістю і непохитним бажанням вільно визначати свою долю як єдиної і незалежної країни українці подолають терористичні сили чужоземних загарбників з Кремля, які мстиво прагнуть повного знищення незалежности України.

Український народ почув пророчі слова Тараса Шевченка: „Борется – поборете, Вам Бог помагає!". Україна ніколи не буде в кайданах знову!

Слава Україні Героям Слава!

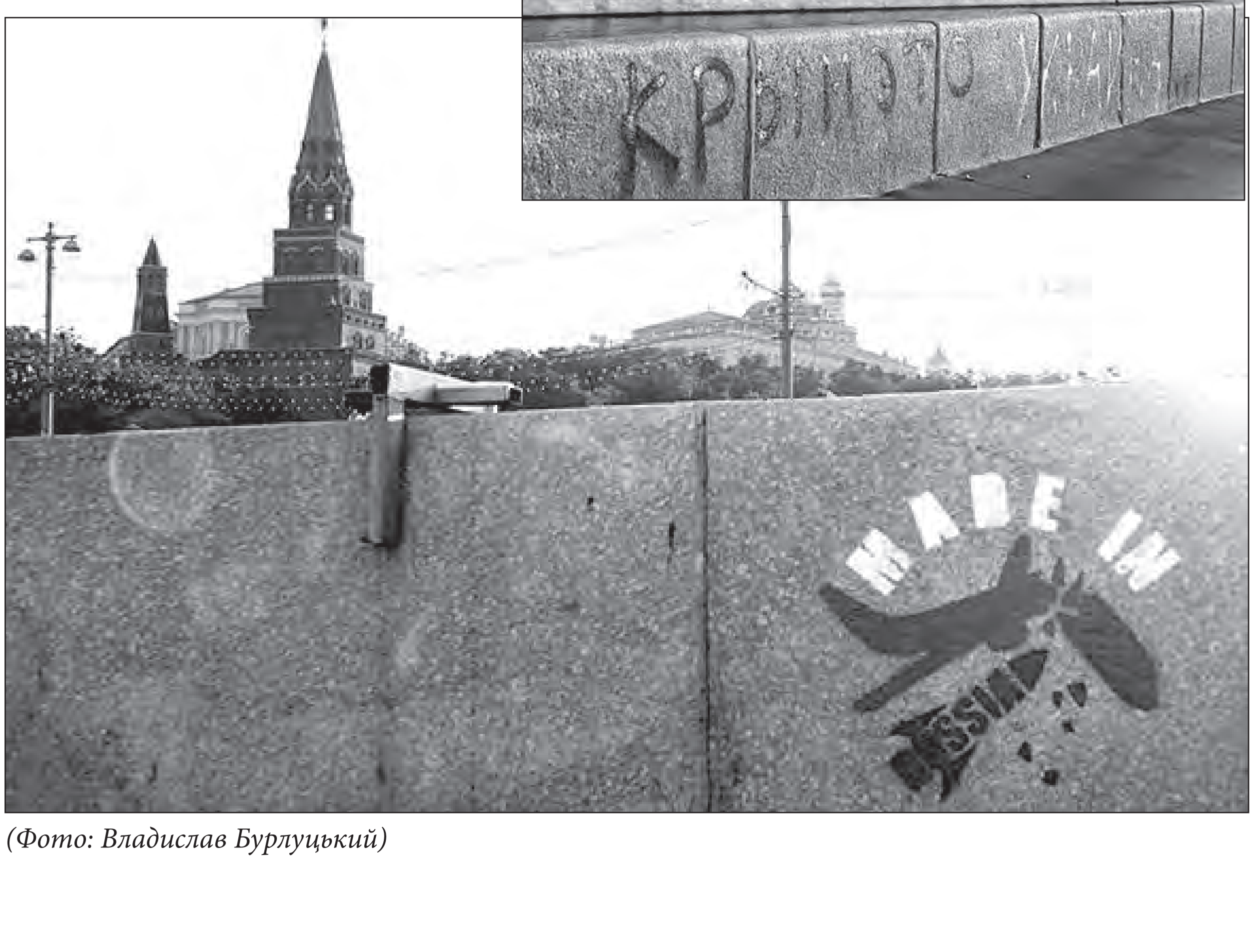
Мирослав Смородський,
директор з комунікації
Асоціяції українських правників Америки

У центрі Москви з'явилися написи „Крим – це Україна"

МОСКВА. – Активісти прикрасили 21 серпня підземні переходи і набережні в центрі російської столиці синьо-жовтими написами „Крим – це Україна" (фото поруч) і трафаретами, які зображують збиті російськими ракетами літаки (фото внизу). „Хлопці з Московської сотні провели інформаційне оточення Кремля", – повідомив в Facebook один з учасників акції Владислав Бурлуцький.

(Українська служба новин)

(Фото: Владислав Бурлуцький)

АМЕРИКА І СВІТ

Не всі засуджують Дарена Вілсона

ФЕРҐЮСОН. – Прихильники офіцера американської поліції Дарена Вілсона, який застрелив 18-річного підлітка Майкла Бравна, провели 24 серпня мітинґи на його підтримку. „Ми вважаємо своїм обов'язком офіційно заявити: ми всі поділяємо переконання, що дії офіцера Вілсона 9 серпня були санкціонованими і виправданими. Він може розраховувати на нашу беззастережну підтримку", – заявляли учасники протесту під час акції. Крім того, кампанія зі збору фондів на підтримку поліцейського вже зібрала понад 300 тис. дол., зібрані гроші будуть передані Д. Вілсонові на покриття судових витрат. Губернатор штату Мізурі Джей Ніксон розпорядився розпочати виведення формацій Національної гвардії з міста Ферґюсон, охопленого заворушеннями після вбивства поліцейським афроамериканця. *(„Кореспондент")*

Меджліс вигнав зрадників

СИМФЕРОПІЛЬ. – Меджліс (тобто парлямент) кримсько-татарського народу вивів зі свого складу двох членів, котрі без дозволу представницького органу увійшли до складу нової влади окупованого Росією Криму. Це Ремзі Ільясов, котрий у травні став віце-речником кримського парляменту, і Тейфук Гафаров, якого декілька днів тому обрали заступником міського голови Симферополя. Також призупинене членство у меджлісі Заура Смирнова, оскільки він відмовився залишити посаду голови Комітету з міжнаціональних стосунків і депортованих громадян, проіґнорувавши вимогу меджлісу. Голова представницького органу кримських татарів Рефат Чубаров, якому на початку червня Москва заборонила на п'ять років в'їзд до Криму, взяв участь у засіданні меджлісу через відеозв'язок. *(„Дзеркало тижня")*

Заборонили фільм про Індіру Ганді

ДЕЛІ. – В Індії заборонили показ кінострічки про вбивство колишнього Прем'єр-міністра країни Індіри Ганді, оскільки цей фільм якоюсь мірою прославляє її вбивць. Експерти в ділянці кінематографії і суспільної етики прийшли до висновку, що звеличування образів злочинців може привести до народних протестів і спалахів аґресії. Прем'єра мала відбутися 22 серпня. Продюсер Равіндер Раві намагався врятувати твір від заборони, але це йому не вдалося. „Я стежив за тим судовим процесом, читав звіти про розслідування вбивства, провів чимало часу з роднами злочинців до початку праці над фільмом. Подібні стрічки про політичні вбивства створені у багатьох країнах, то чому не може бути фільму про вбивство Індіри Ганді", – прокоментував заборону Р. Раві. *(„Кореспондент")*

Москві не можна пробачати обман

ВАШІНҐТОН. – США разом зі своїми партнерами у Раді безпеки ООН будуть визначатись з відповіддю на „гуманітарне" вторгнення Росії на територією України. Про це на прес-конференції у Білому Домі 23 серпня заявив Бен Ровдс, заступник радника Президента США з питань національної безпеки. „Ми засуджуємо кричуще порушення суверенітету України, яке здійснила Росія, ініціювавши рух конвою по території України. Раніше мали місце переговори, під час яких було чітко заявлено, що будь-яка доства гуманітарного вантажу може відбутись лише з дозволу України і з участю Міжнародного комітету Червоного Хреста. Цього не відбулось. Червоний Хрест не бере участи у цій операції, а уряд України не дав згоди на рух конвою.Росія підтримує сепаратистів на сході України, що є порушенням суверенітету України та дестабілізує ситуацію", – відзначив Б. Ровдс. Він нагадав, що Росія має значні військові сили на кордоні України. „Якщо вони введуть їх в Україну, це буде ще більшою ескаляцією. Ми даємо Росії чіткий сиґнал, що вона повинна вивести цей конвой з території України. Якщо вони цього не зроблять, ми з нашими партнерами визначатимемося щодо того, як збільшити ціну та наслідки для Росії", – заявив Б. Ровдс. *(„Голос Америки")*

Перед виборами Верховної Ради

Вибори Верховної Ради призначені на 26 жовтня. Питання виборчої системи для України нині як ніколи актуальне. Складова змішана (мажоритарна) виборча система була застосована в Україні в 2012 році як маніпуляція, яка дозволила Вікторові Януковичеві отримати більшість у новому складі Верховної Ради. При мажоритатній системі визначення результатів виборів депутатські мандати отримують тільки ті кандидати, які отримали встановлену законом більшість голосів, а всі інші кандидати вважаються не обраними. Якщо вибори проводять за мажоритарною системою, як правило, одна з політичних партій або коаліція, утворена перед виборами, отримує в парламенті більшість, що дозволяє їй формувати уряд і здійснювати програму, яку вона обіцяла виборцям.

Тепер в Україні вважають, що пропорційна система з відкритими списками – оптимальний варіянт. Це система визначення результатів виборів, при якій депутатські мандати розподіляються між партіями пропорційно до кількости поданих за них голосів виборців у багатомандатному окрузі. Тобто чим більший відсоток голосів отримала партія на виборах, тим більше депутатів вона буде мати у парляменті.

Але поглянемо на наслідки. Якщо парлямент обирається за пропорційною системою, уряд найчастіше формується шляхом переговорів між партіями, які відбуваються вже після виборів і часто є тривалими. У цій ситуації воля виборців береться до уваги лише опосередковано. Це означає, що влада, заснована на пропорційній системі виборів, значною мірою є недемократичною.

Варто згадати, що після виборів, які відбулися в 2006 році за пропорційною системою, переговори щодо формування уряду привели до формування уряду на чолі з В. Януковичем, який не відповідав волі більшости виборців.

Польський політолог Марцін Скубішевський переконаний, що погана слава мажоритарної системи – безпідставна, а найбільш корисною для України є повна відмова від пропорційної виборчої системи і вибори народних депутатів за мажоритарною системою в одномандатних виборчих округах.

Пропорційна виборча система часто приводить на керівні посади політиків, які не мають підтримки багатьох виборців. Аби вибори відповідали потребам громадян, вони мусять стосуватися окремих кандидатів.

Згідно з системою, яку сьогодні пропонують в Україні, виборці будуть голосувати за партію та одночасно обирати одного з кандидатів у списку цієї партії. Серед кандидатів з партійного списку депутатом стане той, хто здобув найбільшу кількість голосів. Здається, що відкриті списки сприяють конкуренції, однак, на практиці велика кількість виборців звертає увагу на найбільш відомих кандидатів і саме щодо них формує свою позицію. В цій ситуації неможливо обрати кандидата, який невідомий або непопулярний в окрузі.

Пропорційна система надає можливість кандидувати виключно партійним представникам і не дає можливости кандидувати самостійно. Верховна Рада, обрана за цією системою, не буде носієм влади, що діє від імені народу, а буде групою людей, з якої частина слухняно підтримує уряд, а решта – провідників опозиційних партій. Уряд не стає представником всього суспільства.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $90.00 на рік, $50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $80.00 на рік, $45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – $40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"	
Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода" або її видавця.

ІСТОРІЯ

100 років тому...

Петро Часто

Виказуючи надзвичайну чутливість до всього, що відбувалося в охопленій війною Европі – бо там була Україна – „Свобода" досить оперативно, як на ті часи, висвітлювала і, що ще важливіше, ґрунтовно і об'єктивно коментувала загальноевропейські і міжнародні події, при цьому, самозрозуміло, дивлячись на них українськими очима. Украй переобтяжена турботами організаційного згуртування українців, завданнями розбудови Українського Народного Союзу і українського шкільництва в Америці, гострими міжконфесійними і церковними проблемами, газета не просто розуміла хід світових подій, але й передбачала, прогнозувала їхні перипетії і комбінації.

1-ша сторінка числа з 19 березня 1914 року: „Небезпека европейської війни", у підзаголовку: „Німеччина, Австрія і Росія ладяться до війни". У висновку, після відтворення докладної картини взаємної гонитви озброєнь: „Ось такі тривожні вістки про воєнні приготування цих трьох великих держав в Европі. Заповідають вони недалеку війну Німеччини й Австрії проти Росії. Може вона вибухнути несподівано і за кілька тижнів, а може проволіктися ще і на рік-два. В кождім разі ми, українці, мусимо пильно слідити за сею справою, бо та війна рішить також про долю України".

Не цій же 1-ій стор. – ще один огляд: „Чому Росія ворожа Австрії", з відповіддю у підзаголовку : „Причиною – український народ".

„Свобода" з 2 квітня 1914 року – про не вельми вдале заснування нового Балканського союзу у складі Росії, Сербії, Чорногорії і Греції: „По скінченню Балканської війни старалася Росія наклонити всі балканські держави, аби наново утворили спільний союз. Такого союзу потребувала Росія на те, аби мати силу на полудні проти Австро-Угорщини. Але тяжко було погодити ті держави, котрі між собою мають рахунки. Передовсім Болгарія не може забути Сербії і Греції, що загарбали македонські землі, населені болгарами. Отже, не повелося Росії намовити Болгарію до союзу з її ворогами…".

„Свобода", 14 травня 1914 року, стаття „Польсько-російське братанє":

„Незвичайно великий зріст українства в Австрії, а влад за тим і в Росії нагнав великого страху російському правительству. Нічого не помогли його впевнювання, що українського народу нема і не може бути. Весь світ бачить противлеже – що український народ є і мусить бути та що надійде хвиля, коли Україна заживе самостійним житєм. Росія знає добре, чим для неї се пахне, і добирає всіх сил, щоб український рух знищити, і то не лише у себе, але і в Австрії.

Про переслідуванє українського народу в Росії ми вже писали не раз. Тут хочемо звернути ще раз увагу на союзників, яких Росія добирає собі до помочи, аби нам зробити амінь. І хто ж надається найліпше на таких царських помічників, як не наші сердечні „приятелі" та „опікуни" – поляки? Вони ж те саме роблять з нами в Галичині, що москаль в Росії, та й вже від кільканадцяти літ поширяють кацапство, щоб ослабити наші сили в боротьбі за права українського народу…".

2 липня 1914 року повідомивши про вбивство в Сараєві наслідника австрійського престолу, а в наступному числі, з 9 липня, подавши всі обставини цього злочину і реакцію на нього в цісарському дворі, в православній Сербії, католицькій Хорватії і мусульманській Боснії, „Свобода" невдовзі (30 липня) вийшла з „шапкою" на всю 1-шу стор. – „Війна Австрії з Сербією", але відразу на 2-ій стор. провістила, що слід очікувати великої европейської війни, бо „за Сербією готовиться встатись Росія і вже переводить мобілізацію своєї армії". І ще таке передбачення: „…Теперішня війна може принести дуже важні події для російського народу. Коли цар рішиться віддати на загибіль з пів мільйона людей, то їх кров затопить царські палати. І можливо, що на щастя Росії, її царизм, який дійшов уже до найвищої безличности, розсиплеться попелом і пропаде навіки… Війна гряде! Несе смерть молодим людям, але нею вони окуплять смерть царської неволі і волю-свободу для поневолених народів!".

„Свобода" з 18 серпня 1914 року, великий коментар „Який буде кінець війни?":

„Першим і найважнійшим наслідком теперішньої великої европейської війни буде, імовірно, перебудова держав, зложених з ріжних народів, на національні держави, то значить, що кождий нарід творив би свою окрему самостійну державу. Така перебудова дала б почин до загального миру і розорyженє держав, а тим самим – до розквіту добробуту в Европі. Зі скиненням оружжя прийшло б також до скинення володарів і скасовання всяких пануючих домів, знесення князів, графів, баронів і т. д. Все те, як пам'ятки давніх часів, перейшло б до музеїв старинности, а настало б нове життє нових народів чисто демократичних держав, в яких заведено б республіканський устрій. Ціла Европа була б зложена з національних республік. Настала б дійсна, правдива весна народів. Нова весна, нове житє!

Такий перестрій старої Европи прийняли б радо всі народи, цілий світ, а передовсім наш український нарід, котрий по вікових терпіннях дійшов би вже раз до свого воскресення.

„Коли се можливе? Се можливе тоді, коли по европейській війні не буде безоглядного переможця… Чому желаємо собі погрому Росії? Коли ходить о війну проти Росії, то ми без найменших застережень желаємо їй цілковитого погрому, желаємо їй повного розпаду, а тим самим побіди на нею Австро-Угорщині і Німеччині.

Мусимо при тім рівночасно пояснити, що такого висліду бажаємо не з любови до німців або з ненависти до москалів. Зовсім ні! Не маємо найменшої причини тужити за німецьким панованєм над нашим народом. Раз, що воно не дуже таке для нас миле, бо й австрійське панованє, яке було все в німецьких руках, далося нам добре взнаки (панованє над нашим народом в Галичині віддали полякам в руки німці разом з теперішнім старим

(Закінчення на стор. 14)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Перевибори Верховної Ради – обов'язок влади перед Майданом

Розпад парляментської коаліції, спроба Арсенія Яценюка подати у відставку – все це вказує на те, що Україна постала перед необхідністю вирішального кроку до повного перезавантаження влади.

Політики виконали дане народові зобов'язання провести позачергові вибори президента, тепер владі необхідно виконати другу вимогу Майдану – перевибори Верховної Ради. Перевибори – це запорука того, що українська влада позбавить присутности „п'ятої колони" Кремля у вигляді Комуністичної партії та Партії Реґіонів.

Провід Організації Українських Націоналістів (бандерівців) закликає всіх патріотично налаштованих депутатів узгодити новий закон „Про вибори народних депутатів", який унеможливить втручання адмінресурсу у виборчий процес, який не дасть шансів підкупати виборців і який дасть всім суб'єктам виборчого права рівні можливості під час виборчої кампанії. Новий склад Верховної Ради має закріпити европейський вибір України, стати на захист завоювань Майдану і сприяти відновленню територіяльної цілісности держави.

ОУН (б) закликає всіх депутатів, які взяли на себе відповідальність виконувати волю Майдану, бути до кінця вірними своїй позиції, підтримати ініціятиви, які дозволять ефективніше долати корупцію, підняти рівень патріотизму серед населення, а головне – дозволять швидше переможно завершити війну з найманцями Москви на сході України.

Сотні новітніх українських героїв, які полягли за свободу і незалежність України під час подій Майдану і антитерористичної операції – це ціна, віддана заради щасливого заможного европейського життя нового покоління українців у вільній державі. І аби ця жертва не була віддана намарне, урядовці та депутати повинні зробити все для знешкодження московського впливу, ввести в дію пакет антикризових реформ та провести насправді, а не на словах, люстрацію, початком якої повинні стати перевибори до Верховної Ради.

Стефан Романів,
Київ

Розгул українофобії в Росії

Відкритий лист Української національно-культурної автономії Санкт-Петербурґа („Свобода", 15 серпня) викликав великий розголос серед українських організацій Росії, що свідчить по надзвичайне напруження ситуації довкола проблеми, порушеної в листі.

Українці Омська вважають, що „треба вжити заходів до припинення українофобії з боку чиновників високого рівня і засобів масової інформації (ЗМІ)". Українці Комі відзначають, що „неґативна риторика російських ЗМІ стосовно України і її громадян простежується від проголошення незалежности України. Послідовно, наполегливо і методично створювався і продовжує створюватися образ ворога в особі громадян України".

Розгул українофобії в Росії набрав загрозливих розмірів, зростає і переходить усі межі. Російські журналісти змагаються в антиукраїнській пропаґанді і часто зневажають людську гідність. Газета „Арґументи і факти" 19 березня цього року розмістила колаж з двозначними натяками: дівчата в українських національних строях „Ласкаво запрошують" з палаючою шиною замість хліба-солі. Дівчата виявилися активістками громадської організації „Українці Москви". Вони звернулися до правоохоронних органів з протестом, який не мав жодних наслідків.

У Росії на найвищому рівні використовується термін „Новоросія", наголошується на відділенні цієї території від України. Влада зміцнює у свідомості росіян уявлення, що південний схід України не є Україною. Спецслужби Росії останнім часом посилили відвертий тиск на українських активістів з метою змусити їх до виступів з політичними заявами проти України. При відмові триває таємне обмеження діяльности українських організацій.

Свідчить активіста Українського земляцтва Хабаровського краю „Криниця": „Після відмови співробітництва з спецслужбами в Хабаровську почався саботаж концертів нашого гурту „Батьківська криниця". Прослуховуються розмови, нас постійно запрошують на співбесіди. На якутському святі „Есех" організаторам відверто сказали, що „Криниця" там не повинна виступати".

Український культурно-просвітницький рух переживає складний період. За рішенням суду заборонені українські організації федерального рівня – Об'єднання українців Росії та Федеральна національно-культурна автономія українців Росії. У той же час почалося каламутне вовтузіння з створенням „правильної" української (федеральної!) організації фактично без участи української спільноти Росії, за її спиною. Це була спланована акція, покликана внести розкол в український рух шляхом утворення маріонеткової української автономії.

Особливе обурення викликав той факт, що нову організацію очолив Богдан Безпалько, відомий як автор публікацій з антиукраїнським духом, власник неприязного до України сайту „Русь єдина", член правління національ-патріотичної організації „Російський громадський рух". За ним стоять кола, не зацікавлені у розвитку української культурно-просвітницької діяльности в Росії. Це з їхнього подання Б. Безпалько став членом Ради з міжнаціональних взаємин при Президентові Росії. У своїх заявах він пише: „Росія не визнає Порошенка президентом. Ми, громадяни Росії, повинні і можемо подати істотну допомогу у боротьбі з київською хунтою!".

Українці Росії в повагою ставляться до обох своїх батьківщин – Росії та України, до усіх народів і культур. Але вони мають право вимагати дотримання конституційних норм і закликів про міжнаціональну згоду та терпимість, припинення антиукраїнської пропаґанди в Росії.

Микола Линдюк,
член ради реґіональної громадської організації „Українці Москви",
Москва

Краще пізно, ніж ніколи!

Процес вступу України до НАТО припинив, прийшовши до влади, Віктор Янукович. Тим-то після ганебної його втечі цей процес мав би бути відновлений. На жаль, цього не сталося. І це тоді, коли членство у НАТО важливіше для України від асоціятивного членства в Евросоюзі.

Попри всю мудрість новообраних керівників, це важливе членство проґавлено.

Україна – европейська демократична країна, і саме за свою демократичність стала жертвою аґресії. Московський володар хоче ліквідувати Україну як державу саме за її демократизм, за її неприйняття сталінських дикунських норм, практикованих Росією.

Ця обставина дає всі шанси для вступу України до Північно-Атлантичного Альянсу, який у своїй хартії взяв на себе місію ґарантувати мир і спокій на европейському континенті. Хіба може НАТО відмовити у членстві европейській демократичній країні, яку на очах у цілого світу ділить на шматки несповна розуму фанатик?

Цей новітній диктатор поза тим, що порушує міжнародний спокій та усталені норми співжиття, знущається з европейських та американських державних діячів, запрошуючи до нібито мирних переговорів міністрів европейських держав, а на ділі нарощує військову могуть на території України, призначену маніяком для анексії.

Так довго готовані переговори, на які европейські провідники покладають великі надії, на ділі є московським фарсом і камуфляжем, за яким на схід України тягнуться колони бронетехніки. Чи ж не сміється в кулак путінська мафія і сам Володимир Путін, переглядаючи матеріяли про „мирні переговори"?

В. Путін не хоче миру. І всі спроби европейських лідерів „укоськати" кремлівського царка не матимуть успіху. Єдине, що може супинити безумця – санкції, поєднані з військовою підтримкою України.

Саме тому, що Україні потрібна військова підтримка, уряд, Верховна Рада, Президент мають стукати у двері НАТО, мають домагатися членства у НАТО. Нині обставини такі, що керівництво НАТО не може вирішувати питання членства одноосібно. Нині плянета стоїть перед загрозою поневолення дикунами. Питання членства в НАТО – це питання всіх землян, усіх урядів та президентів плянети. Зациклені на світовому пануванні аґресори зухвало хваляться якоюсь новою зброєю, невідомою світові.

Вони хваляться... А на ділі вони бояться війни. Тактика В. Путіна – воювати неоголошеною війною. Відвертоюї війни він боїться. Скільки разів за останні півроку з різних точок лунали запевнення, що от-от Москва введе свої війська в Україну. Місяці минають, а Москва і не думає цього робити. Вона робить все, щоб чутки про можливість її прямої аґресії ширилась і збивали з пантелику світ. Це яскраве свідчення, що Москва уникає оголошення війни, і свою учсть на сході України маскує повстанням „сепаратистів".

Україна ж має домагатися свого законного членства в НАТО. Краще пізно, ніж ніколи!

Святослав Караванський,
Дентон, Мериленд

До зустрічі на Союзівці!

На порозі 70-річчя українських таборів переміщених осіб 8-10 вересня на Союзівці відбудеться з'їзд колишніх таборовиків і гімназистів Байройту, Берхтесґадену, Карльсфельду, Ляндсгуту та Реґенсбурґу, до яких долучаться вперше Зальцбурґ і Мітенвальд.

Після Другої світової війни мільйони українців опинились в Німеччині, Австрії й інших країнах Західньої Европи. Утворились українські табори, у яких гомоніла українська мова, над кожним табором лопотів український прапор. Батьківські комітети організували садочки, народні школи, гімназії та всілякі курси для дітей, молоді та дорослих. Не було книжок, бібліотек, паперу та шкільного приладдя, але студенти знаходили вихід з складних становищ. Вони вчились, здавали іспити, та нетерпляче ждали на оцінки.

Учні та гімназисти належали до хору чи аматорського гуртка, відзначали річниці Листопадового Зриву, проголошення Незалежности України, Івана Франка, Лесі Українки, інших поетів, а найбільше – Тараса Шевченка. Молодь брала участь у спортових змаганнях. Батьківські комітети влаштовували прогулянки до міст, замків, церков, зоопарків, ботанічних садів. Ці події згадають гості на Союзівці. Відбудуться дискусії про війну в Україні.

Тож приїжджайте, дорогі друзі, привезіть знімки та спомини. Замовляйте кімнати за адресою: Soyuzivka Heritage Center, 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12448. Тел.: 845-626-5641.

Ярослав Ликтей,
Вайтсборо, Ню-Йорк

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Їхали в Америку...

(Закінчення зі стор. 1)

ми інструментами, технікою у господарстві, вперше сів за кермо ґольф-карту. Після роботи можна добре відпочити в компанії друзів, поплавати в басейні чи пограти у теніс", – каже студент Київського політехнічного інституту Роман Капорін.

Координаторка програми обміну на Союзівці Б. Пужик вважає виграшем також географічну близькість до Ню-Йорку.

Українських студентів в Америці вражають не лише екзотичні культури, а й своя власна українська спадщина. „На мою думку, українська культура на Союзівці розвивається з року в рік. Американські українці розмовляють рідною мовою, бережуть свої традиції і культуру", – ділиться враженнями студентка Чернівецького національного університету ім. Юрія Федьковича Вікторія Борейко. Тому, власне, учасники програми й жартують, що вони їхали в Америку, а потрапили в маленьку Україну.

Б. Пужик говорить: „Українські студенти бачать різницю у тому, що ти можеш чесною працею заробити гроші, нікому не даючи хабаря. Тим хлопцям і дівчатам, яких ми вперше взяли на роботу в 2006 році, зараз має бути по 26 років. Я гадаю, що саме такі люди робили Майдан. Вони бачили несправедливість, яка є в Україні, і високі стандарти життя, які маємо тут, в Америці".

Набір продовжуватиметься і в наступні роки, а це означає, що все більше молодих людей зможе довідатись про Союзівку і долучитись до життя української громади в Америці.

Сергій Баглай – студент Національного університету „Києво-Могилянська академія", учасник програми „Work and Travel USA".

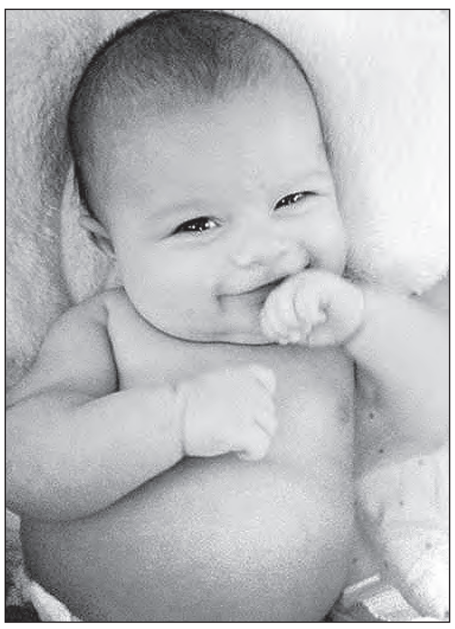

Студенти з України на Союзівці з Богданою Пужик (зліва). (Фото: Гліб Перевертайло)

НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу

Саммер-Линн, дочка Дона і Тереси Боннерів з Пітсбурґу, Пенсильванія, – нова членка 96-го Відділу УНСоюзу. Її забезпечила бабуся Сильвія Наґи.

Наталя-Калина Рудик, дочка Николи і Келі Рудиків з Шраб-Овк, Ню-Йорк, – нова членка 8-го Відділу УНСоюзу. Її забезпечили дідусь і бабуся Стефан і Оля Рудики.

Публікується вдруге на виправлення неточности в ч. 33

Що принесуть...

(Закінчення зі стор. 1)

Путіна, хоч досі не усвідомлює, що він готовий іти війною проти всього світу.

Акурат напередодні безпрецедентної, як на обставини війни, візити Канцлера Анґели Меркель до Києва 23 серпня, колона потужних великогабаритних вантажівок Росії під приводом „гуманітарної допомоги“ увірвалася на українську територію. Світ назвав це неприпустимим вторгненням.

Як розповів журналістам Прем'єр Арсеній Яценюк 22 серпня, на кордоні було оглянуто лише 34 російські вантажівки, які „виявилися більш ніж напівпорожніми“. Плян сучасних „татаро-монголів“, як назвав путінських реваншистів А. Яценюк, полягав у тому, щоб в'їхати в Україну через Харківщину, самим розбомбити колону і скласти вину на українське військо, кричачи, що „Україною править хунта“. Цей плян Служба безпеки України унеможливила, сказав прем'єр.

Однак, ледве чи Кремль мав тільки один злодійський намір. Українська сторона фактично не знає, скільки російських вантажівок вдерлося в Україну через кордон, контрольований проросійськими терористами. 23 серпня речник Інформаційного центру Ради національної безпеки і оборони Андрій Лисенко повідомив, що того дня з української території виїхало 184 тяжких російських авт, завантажених „обладнанням виробничого об'єднання „Топаз“, яке виробляє найсучасніші радіольокаційні станції типу „Кольчуга“, та обладнанням Луганського заводу, де продукуються набої для стрілецької зброї“. Як могла Україна допустити таке мародерство? І яку оцінку почуємо від Заходу?

Після двогодинної українсько-німецької зустрічі в Києві Канцлер А. Меркель під час спільної з Президентом П. Порошенком пресконференції нібито виразно висловилася за територіяльну цілісність України і про те, що анексії Криму Росією не можна визнати. „Це відбулося з порушенням територіяльної цілісности в Европі. Якщо ми визнаємо такий принцип, тоді це може статися будь-де в Европі“, – сказала А. Меркель.

Не надто сильна заява. Від того, що хтось анексії не визнає, Росії ні тепло, ні зимно. Тим більше, що німецька дипломатія говорить не тільки голосом А. Меркель. Того ж дня, 23 серпня, віце-канцлер Німеччини Зіґмат Ґабріель, згідно з повідомленням „Німецької хвилі“, сказав, що „не бачить можливостей повернення Криму до складу України“. Він також сказав те, що сутнісно грає на руку антиукраїнським бандам на сході України, – що „російськомовним реґіонам Україна має зробити вигідну пропозицію“. Тобто німці все ще не розуміють, що Москва воює не за Донбас, а за повне знищення незалежної Української держави.

Напередодні візити Канцлер „пообіцяла“, що Німеччина не надаватиме Україні військової допомоги. У Києві А. Меркель не зрозуміла, що це не той час, аби закликати українську владу до децентралізації – зовсім не про це треба говорити в момент, коли ворог децентралізує Україну війною. А вже повернувшись до Берліну, Канцлер в інтерв'ю для телекомпанії „ARD“ сказала щось таке, що оживило підозри про існування попередньої домовлености між Берліном і Москвою: „Український народ, звичайно, повинен мати можливість обирати свій шлях, але це не має шкодити Росії“. Про те, що імперська Москва понад 300 літ шкодить Україні обрати свій шлях, А. Меркель не відає.

Тобто фактично Україна перебуває під подвійним тиском – російсько-евросоюзівським. І все ж, всупереч усьому, час працює на Україну. Ціна на нафту падає, разом з нею падає і завойовницька спроможність Москви, ще трохи і їй доведеться думати про виживання власної держави, а не про загарбання українських земель.

Українській стороні потрібні, як ніколи, єдність і мужність. Недовіра, підозри – це не є приємним, навіть коли йдеться про ворога, а вже тим більше про свій, український провід. На жаль, недовіра не зникає від часу червневих переговорів так званої Тристоронньої комісії, коли навпроти українських перемовників сиділи не тільки кремлівські циніки, але й бойовики з Донецької і Луганської „народних республік“. Суспільство ще не дістало відповіді, як можна було переговорювати з кривавими бандитами.

Великі сумніви , і також без відповідей, спричинили безрезультатні чотиристоронні переговори (Україна-Росія-Німеччина-Франція) 18 серпня у Берліні, на рівні міністрів закордонних справ. Опісля український міністер Павло Клімкін розповів, як російські дипломати дозволяли собі „некоректні жарти“ на адресу українців.

Очевидно, в оточенні европейців росіянам комфортно, можуть навіть жартувати. Тому видається вповні слушним нагадування багатьох політичних експертів Президентові Петрові Порошенкові, що ефективним форматом переговорів є лише „Женевський формат“, тобто за цим столом мають сидіти, поряд з Україною, Росією і ЕС, також Сполучені Штати, або ж „Нормандський формат“ – з участю й Великобританії.

Сумніви й застереження висловлювалися й до переговорів у Мінську 26 серпня, з особистою участю президентів П. Порошенка і В. Путіна. Наприклад, Анатолій Гриценко (народний депутат і колишній міністер оборони) закликав П. Порошенка взагалі скасувати поїздку до Мінська і відмовитися від зустрічі з В. Путіним, який одну руку подасть П. Порошенкові для привітання, а другою посилає танки і „Ґради“ проти України.

В останні дні перед Мінськом чутки і різні здогади точилися довкола питання ратифікації Верховною Радою Угоди про асоціяцію України з ЕС. Це питання – мов лід, на якому П. Порошенкові бажають посковзнутися його політичні опоненти. 20 серпня на зустрічі з Президентом парляментська фракція від „Батьківщини“ закликала П. Порошенка подати Угоду з ЕС на ратифікацію до початку переговорів у Мінську. Він цього не зробив, маючи якийсь нікому не відомий власний плян дій. 21 серпня, перебуваючи в Миколаєві, П. Порошенко запевнив журналістів, що Мінськ не буде даремним: „Ми здатні захистити суверенітет, незалежність, територіяльну цілісність. Сьогодні ми боремося за незалежність України. Ми з вами обов'язково переможемо, Для того, щоб мати міцні позиції на переговорах про мир, треба бути сильними – мати єдність народу, сильну країну, сильну армію“. З цими арґументами годі сперечатися.

Під час зустрічі в Мінську (зліва): Володимир Путін, Кетрін Ештон, Олександер Лукашенко, Петро Порошенко. (Фото: Радіо „Свобода“)

Й ось тристоронні переговори (Україна-Европейський союз-„Евразійська трійка“, тобто Росія, Білорусь і Казахстан, в Мінську уже позаду. Чи наблизили вони Україну до миру? Чи визначили, якою буде її ціна за мир?

Під час окремої зустрічі з Верховним комісаром Европейського союзу з закордонних справ і політики безпеки Кетрін Ештон П. Порошенко запевнив, що Україна у вересні ратифікує Угоду про асоціяцію з ЕС. Дальші його слова дають ключик до розуміння загального сенсу цих переговорів: „Наша інтеґрація з Европейським союзом – це наш цивілізаційний вибір, який жодним чином не спрямований проти інших наших сусідів. Навпаки, це позитивно вплине на наші взаємини з усіма сусідами, в першу чергу – в економічній сфері“.

Президент В. Путін, „позичивши в сірка очі“, заявив, що виступає за тіснішу економічну співпрацю Росії з Україною. Буквальна фраза: „На наш погляд, було б доцільно не тільки зберегти, а й значно поглибити взаємодію. Однак, виникає питання, чи можна всього цього домогтися, якщо реально запрацює Угода про асоціяцію України з Европейським союзом. Росія неодноразово зазначала, що прийняття Києвом всіх вимог, що містяться в Угоді, неминуче неґативно позначиться на обсягах динаміки торговельно-інвестиційного співробітництва в евразійському реґіоні. Йдеться про тарифну лібералізацію, перехід на технічні та санітарно-ветеринарні норми Европейського союзу“.

І було ще одне речення, яке напевне сподобається найбільш наївним европейцям: „Ми виступаємо за те, щоб налагодити тіснішу взаємодію між Европейським союзом та Евразійським економічним об'єднанням, почати пошук шляхів сполучення обох інтеґраційних процесів“.

Цікаво і дещо несподівано повів себе у Мінську Президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв, сказавши в розмові з П. Порошенком, що Казахстанові не зашкодить Угода про асоціяцію України з Европейським союзом, і що його країна хоче розвивати двосторонню співпрацю з Києвом.

З перших повідомлень присутніх у Мінську кореспондентів випливає, що тема війни на сході України і непростима вина Москви за цю війну, за горе Донбасу, за смерть і кров була замовчана. Кореспондент аґентства Ройтерс Наталія Васильєва зацитувала ці слова П. Порошенка: „Всі зацікавлені сторони хочуть вийти з конфлікту і зберегти обличчя. Я готовий дискутувати щодо таких стратегій виходу“.

Тепер будемо чекати, чим закінчиться двостороння зустріч П. Порошенка і В. Путіна, на яку резолюцію спроможуться учасники переговорів і на те, чи мовлені у Мінську миролюбні слова стримають Москву від антиукраїнського звірства.

У ту мить, як П. Порошенко і В. Путін потискали один одному руку, Рада національної безпеки і оборони України повідомила, що нові колони російського війська готуються до вторгнення на українську землю.

В разі повторного, вже вкотре, неуспіху переговорів можна сподіватися, що це стане темою, на якій у велику політику повернеться Юлія Тимошенко. В останні дні серпня відбудеться перший етап двоетапного з'їзду „Батьківщини“, на ньому, мабуть, почуємо багато цікавого про парляментські вибори і про загальний стан справ в Україні в інтерпретації все ще незламної Ю. Тимошенко.

У Черкасах буде католицький храм

Олександер Костирко

ЧЕРКАСИ. – У Черкасах 19 серпня освячено хрест та наріжний камінь і земельну ділянку для будівництва каплиці та території, на якій буде збудовано храмовий комплекс Покрови Пресвятої Богородиці Української Греко-Католицької Церкви.

На свято Преображення Господнього Єпископ-помічник Київської архиєпархії Йосиф Мілян відслужив Літургію, а відтак відбулося освячення хреста і наріжного каменя для будівництва каплиці. У своїй проповіді Владика побажав, щоб Господь допоміг якомога швидше здійснити весь задум і закінчити будівництво.

Настоятель парафії о. Юліян Шеремета подякував Владиці за благословення та приїзд, бо саме Владика Йосиф п’ять років тому був першим архиєреєм, який відвідав і благословив парафію. Також о. Юліян подякував усім людям доброї волі, хто причинився до того, щоб парафія отримала земельну ділянку, та допомогли її впорядкувати і приготувати до цього дня.

Проєкт храму Покрови Пресвятої Богородиці у Черкасах.

Освячення хреста і наріжного каменю храму Покрови Пресвятої Богородиці. (Фото: Олександер Костирко)

Особливим символом стало, що камінь, який освятив Владика, він привіз від Патріяршого собору в Києві.

Ділянка під будівництво храму була виділена на березі Дніпра два роки тому. За цей час розроблялася відповідна проєктна документація. Каплиця буде збудована протягом трьох місяців, а будівництво самого храму розпочнеться навесні наступного року.

Плянують ґалерію мальованих храмів

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Ґалерію мальованих храмів Рівненщини вирішив створити Архиєпископ Рівненський і Острозький Української Православної Церкви Київського патріярхату Іларіон. „Зібрати воєдино, до одного гурту, образотворчі твори, вироби майстрів декоративно-прикладного мистецтва із зображенням храмів, розташованих на теренах Рівненщини, – така справа, безумовно, була б хорошим як духовним, мистецьким, так і літописним благодіянням“, – зазначив Владика Іларіон.

Першою картиною колекції стало зображення Свято-Михайлівського собору у Млинові. Автор цього твору – художниця-іконописець з Млинова Ніна Августін. Свою роботу вона присвятила 20-річчю млинівського храму – його 20-річчю, а надалі плянує створити художні образи найстаріших церков району.

Подібний стиль формування цілком придатний і для храмової ґалерії Рівненщини – від творів з церквами, яким по декілька років, до творів з святинями, яким уже по декілька століть. Поєднання такого вікового сплаву додасть не тільки приваблививости зібранню картин, але і його одухотвореності.

Уся Україна допомагає у подоланні опору терористів

У Державній службі України з надзвичайних ситуацій повідомили, що мешканці всіх реґіонів України допомагають жителям сходу і війську, яке веде війну проти терористів. За період з 6 липня по 19 серпня доставлено на схід України понад 1,200 тонн продовольства, 800 наборів добових пайків, 8,650 літрів питної води, 6,500 буханців хліба. Уже на другий день після звільнення Слов’янська його мешканці отримали з Дніпропетровської, Житомирської, Кіровоградської, Черкаської та Харківської областей харчі, воду та хліб. З Київської области передали на схід України понад 110 тонн харчів, одягу, медикаментів, засобів гігієни. 14 серпня з Києва, Дніпропетровська та Харкова для жителів Луганщини та Донеччини була відіслана 71 вантажівка з 800 тоннами гуманітарної допомоги.

Нижче вміщено вістки про допомогу, які надійшли цього тижня до „Свободи“.

Придбали для війська тепловізор

Олексій Костюченко

ОСТРОГ, Рівненська область. – Ректорат Національного університету „Острозька академія“ виступив з ініціятивою придбати для українських військових оптико-електронний тепловізор за гроші Міжнародного благодійного фонду „Відродження“ Острозької академії. Тепловізор передано до 72-ої бриґади, яка базується біля Амвросіївки.

Цьогорічні випускники університету зібрали гроші для закупівлі спорядження для української армії, за які університет закупив шоломи, біноклі, бронежилети п’ятого рівня захисту на 60 тис. грн.

18 березня усі студенти й викладачі академії, зателефонувавши на мобільне число „565“, автоматично перерахували по 5 грн. на підтримку Збройних сил України. Також усі співробітники перерахували свій одноденний заробіток на допомогу Українській армії. Університет перерахував 15 тис. грн. Благодійній організації „Фонд відродження української фльоти“ для допомоги військовослужбовцям Збройних сил України у Криму. Це була ініціятива жінок університету, які запропонували переказати до Криму усі гроші, що були призначені на відзначення жіночого свята.

Також профспілка університету переказала 10 тис. грн. на рахунок Червоного Хреста для постраждалих від збройного конфлікту в Луганській та Донецькій областях.

В театрі зібрали гроші для війська

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – Допрем’єрна вистава твору французького драматурга Бернара-Анрі Леві „Готель Европа“ (прем’єра відбудеться в Парижі 9 вересня) відбулася в Одесі 8 липня у театрі опери й балету, який того вечора був переповнений. Сам автор виступив у ролі головного і єдиного героя вистави-монологу в п’ять актів. Червоною ниткою через усю п’єсу проходить тема українського Майдану, боротьба українців за право жити у вільній країні. Письменник тричі бував на Майдані, який вразив його героїзмом української революції.

Одеса – єдине українське місто, де відбувся допрем’єрний показ п’єси. У Сараєво і Венеції та на прем’єрі в Парижі моноспектакль гратимуть актори. І лише в Одесі на сцену вийшов сам автор твору.

Присутні вшанували хвилиною мовчання героїв, які загинули у зоні антитерористичної операції. Вони стоячи зустріли оплесками й вигуками „Слава Україні!“ бійців Національної ґвардії, які щойно повернулися з Донбасу. Їх вітав і Б.-А. Леві, заявивши, що нині „пріоритет европейського народу – це зупинення путінської аґресії, а для українців головне – перемога“.

Під час вистави на допомогу українським збройним силам було зібрано 331,357 грн., 120 дол. і 500 російських рублів. Не обійшлося і без української народної співанки про Путіна. Як зауважив Б.-А. Леві, саме її у тексті спектаклю вкрай не вистачало.

На виставу „Котел Европа“ прийшли бійці Національної ґвардії, які щойно повернулися з Донбасу. (Фото: Сергій Горицвіт)

Дніпропетровськ боронить Україну

Володимир Єфимов

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 12 серпня у приміщенні обласної державної адміністрації відбувся „круглий стіл“ на тему „Єдина країна: громадянська єдність, боротьба з сепаратизмом та окупацією, протидія інформаційній аґресії на прикладі Дніпропетровської области“. Захід ініціював Інститут демократії ім. Пилипа Орлика (Київ) за підтримки федеральної аґенції США „United States Agency for International Development“ та обласної адміністрації.

У заході взяли участь заступник голови адміністрації Борис Філатов, керівник штабу Національного захисту области Юрій Береза, голова Культурологічного центру Донбасу, проф. Володимир Білецький з Донецька, соціяльний психолог Олег Покальчук та керівник проєкту моніторинґу реґіональних медіа Світлана Єременко з Києва.

Присутні дізналися, як формувалася позиція Дніпропетровщини на початках російської аґресії: негайно створили Штаб національного захисту области й вклали великі гроші для оплати ополченців, які, переважно, раніше вже служили у війську і мали фах та досвід. На чолі штабу поставили Ю. Березу, пам’ятаючи, що під час Помаранчевої революції 2004 року він був командиром наметового містечка. Саме Ю. Береза організував і безпосередньо керував демонтажем пам’ятника Ленінові в Дніпропетровську.

Йшла мова про протидію місцевої влади проросійським силам, які діяли у Дніпропетровську. Якщо під час кримських подій на вічі підтримки захоплення Росією Криму біля оперного театру 9 березня зібралося понад 3,000 аґресивних „проросіян“, то минулого тижня підтримувати невизнані „Донецьку народну республіку“ та „Луганську народну республіку“ прийшли лише 32 особи.

Б. Філатов також розповів, що основою внутрішньої політики

(Закінчення на стор. 14)

Під час проведення „круглого столу“ в Дніпропетровську. (Фото: Володимир Єфимов)

Похід на допомогу війську

Олександер Костирко

КАНІВ, Черкаська область. – 25 членів Черкаського клюбу юних моряків здійснили похід по Дніпру на козацькій чайці „Спас“ та навчальній яхті від 31 липня до 7 серпня з Черкас до Канева. Наймолодшою була семирічна Настя Снісар, яка перебуває в клюбі у передчутті морських емоцій, казкових пригод та нових незвіданих місцин.

„Головною метою було військово-патріотичне виховання молоді. Ми пройшли через ряд населених пунктів, де вихованці клюбу розповідали про чайку та влаштовували показові виступи зі зброєю. Одночасно ми провели збір грошей та необхідних речей для воїнів, які зараз перебувають у зоні антитерористичної операції“, – розповів заступник директора з навчально-виховної роботи Михайло Шитко.

Юні моряки у поході. (Фото: Олександер Костирко)

Україна перебуває у великій небезпеці

Розмова з Катериною Ющенко

У травні спостерігачем на президентських виборах в Україні була Уляна Мазуркевич з Філядельфії, яка зустрілася з Катериною (Чумаченко) Ющенко, колишньою першою леді України (2005-2010). Вони знайомі з початку 1980-их років, коли У. Мазуркевич очолювала Комітет оборони людських прав у Філядельфії, а К. Чумаченко була головою бюра UNIS Українського Конґресового Комітету Америки (УККА) у Вашінґтоні, Вони співпрацювали у Державному департаменті, у Бюрі з прав людини, в Білому домі. Улітку 1991 року К. Чумаченко переїхала в Україну, де працювала з Фондом „Україна-США" та очолювала представництво „KPMG Barents Group Consulting". Вона одружилася з Віктором Ющенком, головою Національного банку України, у 1998 році. У них троє дітей. З 2005 року К. Ющенко очолює Наглядову раду Фонду „Україна 3000". Нижче вміщено їхню розмову на актуальні теми.

– Як Ви оцінюєте те, що відбулося в Україні останнім часом – Евромайдан, втрату Криму, війну на сході України?

– Відтоді, коли Україна стала Незалежною, ці останні шість місяців були для неї найважчими. Вперше, починаючи з 1991 року, український народ зіткнувся з чужоземною окупацією, страхом подальшого вторгнення, коли люди повинні ціною власного життя здобувати свободу і незалежність. Наші серця розриваються від того, що молоді українські вояки гинуть під час цієї війни. Були дні, коли ми думали, що до Києва та інших міст розпочнеться вторгнення. Ми шоковані пропаґандою Кремля проти нас.

Але ми також спостерігаємо, як наші громадяни обстоюють свої права, ризикують своїм життям і стають героями. Деякі наші громадяни, які раніше навіть не чули вітання „Слава Україні! Героям Слава!", тепер використовують його реґулярно і співають гимн щодня. Деякі з них дотепно і з гумором ганьблять загарбників. Кожна з цих дій – від будівництва площі з пам'ятником „Небесної сотні" до відправки бронежилетів для українських вояків, вступу до лав Національної гвардії – все це є кроками у процесі державотворення.

– Якими були Ваші думки під час ескаляції кризи?

– Я почуваюся огірченою через те, що мій чоловік Віктор Ющенко, зустрічаючись у 2012 та 2013 роках з европейськими та американськими політиками і представниками засобів масової інформації, витратив багато часу на те, аби попередити їх про наслідки непідписання угоди між Україною та ЕС. Він намагався пояснити, що реформи, які Европа хотіла бачити в Україні, здійснюватимуться у результаті підписання угоди, а не як умова її підписання. Деякі з чужоземних провідників рекомендували відкласти підписання на рік або навіть більше. Але мій чоловік сказав їм чітко: якщо Україна не підпише Угоду про асоціяцію 29 листопада, Путін буде діяти негайно, і протягом декількох тижнів і місяців Україну втягуватимуть у російську орбіту так далеко, що з неї важко буде вийти. Те, що його не послухали, – одна з причин сьогоднішніх проблем. Проте я вважаю, що український народ вийде з цих важких часів сильнішим, патріотичнішим і згуртованішим. Я також думаю, що ми спостерігаємо початок кінця путінського режиму.

– Чи Ви брали участь у Майдані?

– Так. Мої діти і я були там дуже часто. Щонеділі ми з родиною брали участь у народних вічах. Ми жертвували гроші, носили ящики з медом, цитринами, чаєм, домашнім варенням, їжею, одягом, ліками, засобами гіґієни. Справжнім надхненням бути йти до Свято-Михайлівського собору і бачити сотні людей, які працювали добровольцями, несли мішки різних пожертв.

Я провела декілька ночей на Майдані. Особливо пам'ятаю ніч проти 11 грудня, коли активісти думали, що „Беркут" штурмуватиме Будинок профспілок, і закликали усіх киян прибути. Я вийшла з дому о 1-ій год. ночі й одразу пішла до міліцейський кордон поговорити з генералами. Повернулася додому о 5-ій ранку, змерзла і втомлена, надхненна і водночас засмучена побаченим і пережитим. Наша 15-річна дочка Софія в тому часі не ходила до школи, бо працювала в наметі „Карітас", готуючи канапки і роздаючи чай. У її віці це був важливий досвід.

– Чи Ваш чоловік брав участь у розвитку цієї політичної ситуації?

– Мій чоловік долучався на більш високому рівні – він постійно зустрічався або розмовляв по телефону з европейськими та американськими політичними провідниками, писав статті, консультував українських політиків, працював з деякими молодими людьми з Майдану. Він намагався не вплинути на події в січні і лютому. Але було досить багато політиків і підприємців, зацікавлених в зростанні напруги.

За роки президентства він домігся набагато більше, ніж деякі вважають. Війна, яка ведеться відкрито в 2014 році, велася проти нас у 2004-2010-их роках. Просто методи були інші – отруєння, внутрішня і зовнішня пропаґанда, провокації, саботаж, підкуп політиків і журналістів. Попри зусилля парляменту, Кабінету міністрів та преси, які жорстоко виступали проти його політики, а також нової Конституції, яка різко обмежила його повноваження, він зробив дуже багато у ділянках економічної, соціяльної та правової реформ, міжнародних взаємин, демократії та свободи, національно-культурної єдности і відродження.

За час президентства мого чоловіка загальний обсяг чужоземних інвестицій в Україну збільшився в чотири рази. Україна вступила до Всесвітньої організації торгівлі, яка спростила доступ наших товарів на ринки 180 країн. Ми отримали статус країни з ринковою економікою в Европейському союзі, а США скасувала поправку Джексона-Веніка, яка стосувалася торговельних обмежень. Економічні реформи принесли стійке зростання в середньому на 7 відс. на рік, аж до економічного спаду 2008 року. Середня платня збільшилася в два рази, а пенсії піднялися на 500 відс. Число малих і середніх підприємств зросло, було створено майже 4 млн. нових робочих місць.

У соціяльній ділянці збільшено фінансову підтримку молодим матерям, що привело до збільшення народжуваности на 20 відс. Лікарні отримали сучасне обладнання. Розпочато реорганізацію медичної допомоги, щоб привести її до европейських стандартів і зменшити рівень корупції. Збільшилося фінансування для дітей-сиріт та інвалідів.

– Як Фонд „Україна 3000" реаґував на потреби Майдану?

– Бюро Фонду було домівкою для 20 демонстрантів – студентів, лікарів і медсестер протягом всього часу Майдану і після його завершення. Ми пожертвували понад 50 тис. грн. у вигляді медичного обладнання та медикаментів. Глава медичного департаменту нашого Фонду Віра Павлюк, лікар-педіятр, працювала у медичному наметі на вулиці Грушевського, і двічі, дивом, уникнула пострілів, вибухів та нападу „Беркута". Фонд разом з Асоціяцією допомоги Україні в Каліфорнії відправив на оздоровлення 20 дітей поранених героїв до літнього табору у Швеції, сплативши їм авіяквитки.

Фонд розпочинає нову програму лікування за кордоном українських вояків, поранених під час антитерористичної операції.

Фонд „Україна 3000" є одним з найбільших в Україні з точки зору загального обсягу наданої допомоги, і єдиний з великих фондів, не пов'язаний з однією багатою людиною. Основна мета фонду – заохочення громадян до участи у вирішенні нагальних проблем у галузі охорони здоров'я, освіти, історії та мистецтва. Ми були серед ініціяторів створення Асоціяції благодійників України, яка об'єднує 44 благодійні організації, допомагає встановити стандарти діяльности та сприяти комунікаціям між організаціями благодійного сектора.

З 2005 року Фонд залучив і витратив понад 40 млн. дол. на закупівлю обладнання та медикаментів, надання стипендій, премій і нагород, видавництво книжок, виробництво фільмів, а також організацію різних заходів в Україні і на міжнародному рівні.

Центр розвитку музейної справи нагородив стипендіями понад 100 музейних працівників України, щоб допомогти їм проводити дослідження та організовувати виставки. Центр створив бібліотеку для музейних працівників у „Мистецькому Арсеналі". Ми видаємо журнал „Музейний простір". У галузі освіти у нас були три основні програми. Проєкт „Добро починається з тебе" заохочує школярів і студентів до участі в благодійній діяльності. Понад 10 тис. молодих людей взяли участь у нашому конкурсі „Новітній інтелект України", спрямованому на вирішення ключових соціяльно-економічних проблем. Декілька років підряд ми проводили освітні форуми „Артеківські діялоги" з обговорення питань модернізації і вдосконалення української школи та освіти.

Наша програма „Від лікарні до лікарні" підтримує 25 дитячих лікарень, по одній в кожній області України. Ми пожертвували понад 40 млн. дол. у вигляді устаткування, ліків та ремонтних робіт для цих лікарень, відправили близько 150 українських лікарів до США на стажування.

Катерина Ющенко

Програма „Радість дитинства – вільні рухи" надавала реабілітаційні послуги та медичну допомогу дітям з церебральним паралічем в Трускавці, в одній з найкращих світових клінік.

Я багато і плідно працювала протягом тих п'яти років, коли мій чоловік був Президентом України. Я переконана, що наш Фонд досяг неймовірних цілей за дуже короткий час.

–Що б ви порадили теперішній дружині президента?

– Ці п'ять років для мене були чудові, але водночас важкі й повчальні, успішні і водночас болючі. Я відвідала велику кількість лікарень, шкіл, музеїв, зустрічалася з багатьма людьми. Це була справді велика честь представляти Україну, коли ми виїжджали за кордон або приймали гостей. Це було задоволення від зробленого і щире бажання щось змінити. Я відчувала велику відповідальність мого статусу і працювала, не покладаючи рук.

Марина Порошенко виконає своє завдання якнайкраще, вона мудра, серйозна, стильна, працьовита і добра жінка. Вона буде представляти свого чоловіка і нашу країну з гідністю й інтелектом. І вона знає, що якщо у неї є якісь питання, вона завжди може зателефонувати до мене за порадою або просто поспілкуватися.

– Що, на Вашу думку, має робити діяспора у цей час?

– Україна перебуває у великій небезпеці, і нам потрібна підтримка всіх наших друзів і співвітчизників за кордоном. По-перше, діяспора повинна заохочувати свої уряди підтримувати Україну у дипломатичному, фінансовому та військовому відношенні. Західні уряди та громади повинні розуміти, що сьогодні на карту поставлено майбутнє не тільки України, а й Европи і всього світу. По-друге, діяспора повинна викривати величезний пропаґандистський апарат Кремля і створювати свою власну інформаційну мережу. Треба розповідати про нашу історію на конференціях, в оглядах, листах до редакції. Важливо, щоб Росія заплатила світову ціну за свої незаконні і насильницькі дії. Один дипломат сказав мені, що він здивований, що українці в усьому світі не проводять мирні сидячі страйки під кожним російським посольством та консульством у світі не раз на місяць або на тиждень, а щодня.

Переклад з англійської мови:
Осип Рожка

Хроніка бойових дій

Оперативна інформація інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони

■ **22 серпня** – Сили антитерористичної операції (АТО) продовжили бої за звільнення від бойовиків Донецька, Шахтарська, Тореза, Зугреса, Іловайська Донецької області. У Луганській області бойові дії тривали у передмісті Луганська, в районі Алчевська і Перевальська. У Луганську активно діяли бойові мобільні групи АТО, які виявляли і знищували позиції бойовиків. Не припинялися бої за утримання Савур-Могили, а також населених пунктів Хрящувате і Новосвітлівка. У Іловайську на боці бойовиків воювали кадрові російські військові. В обласній лікарні Луганська на лікуванні перебувають декілька поранених військових Збройних сил Росії. Від Молодоґвардійська в бік Луганська вирушила колона важкої техніки російських найманців. Ще одна колона зафіксована у населеному пункті Давидово-Нікольське.

■ **23 серпня** – За останню добу українські військові знищили дві установки „Ґрад", два міномети, дві зенітні установки та одну гармату терористів. Росія не припиняє обстрілів позицій українських прикордонників та сил АТО, проти яких було застосовано потужну установку залпового вогню „Ураґан". Обстріл відбувся біля Кутейнікового. З артилерії та установок „Ґрад" росіяни обстрілювали прикордонні позиції під селом Обрив Донецької області, завдали вогневого удару з району села Гельманове (Росія) в бік Амвросіївки. Загальна протяжність українського кордону, що обстрілюється з Росії, складає 400 кілометрів. Російські обстріли набувають характеру полювання за рухомими цілями. Біля села Деркулеське прикордонний наряд виявив диверсійно-розвідувальну групу терористів. Відбувся бій, в результаті якої спробу незаконного перетину кордону зірвано. Отримав поранення один прикордонник.

■ **24 серпня** – Сили АТО продовжили успішний наступ на позиції терористів в ряді населених пунктів. Залишається напруженою ситуація в районі населеного пункту Станиця Луганська, де терористи накопичили живу силу і техніку і не припиняють спроб повернути втрачені позиції. Біля селища Лисичого відбулося бойове зіткнення українських прикордонників та Національної ґвардії з російськими найманцями. Колона терористів слідувала від пункту пропуску „Успенка". У ході бою українські військові знищили два автомобілі „КамАЗ". Решта колони змушена була втекти на територію Росії.

Росія не припиняє нарощувати військове угруповання в Ростовській області. Навпроти ділянки прикордонної служби „Амвросіївка" Донецького загону було виявлено розгорнуту на позиціях російську бойову техніку. Також в районі селища Васильєво-Ханжоновка Ростовської області Росії, навпроти ділянки прикордонної служби „Новоазовськ" було зафіксовано розміщення близько 40 установок „Ґрад", 20 авт та декілька танків.

■ **25 серпня** – Зранку було зафіксовано спробу російських військових під виглядом донбаських бойовиків організувати новий район збройного протистояння на півдні Донецької області. Колона бронетехніки у складі 10 танків, двох бойових машин піхоти та двох авт „Урал" порушила державний кордон України. Прикордонники вступили в бій та викликали підкріплення. Просування основної частини ворожої техніки зупинено вогнем. З території Росії ведеться обстріл в напрямку Новоазовська. На інших ділянках українські військові вели позиційні бої та відбивали контратаки терористів. У районах Іловайська, Харцизька, Оленівки знищено близько 250 російських найманців, вісім танків, 10 бойових броньованих машин, три установки „Ґрад", гаубицю. Найзапекліші зіткнення відбулись неподалік Оленівки під Донецьком, де було знищено сім танків, сім бойових броньованих машин, систему „Ґрад", гаубицю та близько 80 бандитів.

26 серпня – Росія намагається створити новий фронт збройного протистояння на півдні Донеччини. Після прориву кордону в районі Новоазовська високоточними ударами української артилерії та авіації було знищено 12 бронемашин супротивника. Українські військові закріпились на оборонних рубежах під Новоазовськом. Обстріл самого Новоазовська російськими найманцями триває. У місті горить лікарня. Продовжуються бойові дії у передмістях Донецька, Луганська та Іловайська. Біля селища Дзеркальне затримано 10 десантників Росії з особистими документами та зброєю. Прикордонники фіксують вторгнення і на інших ділянках кордону. 25 серпня на ділянці „Красна Талівка" було виявлено диверсійно-розвідувальну групу, яка перетнула кордон з території Росії. Прикордонний наряд автоматним вогнем зупинив просування диверсантів. Диверсійна група підтримувалася вогнем з Росії, прикордонників обстріляли некерованими реактивними снарядами бойові вертолети Росії. Під час бою загинули чотири прикордонники. Противник зазнав значних втрат. Поранених та вбитих диверсантів з поля бою до Росії евакуювали під прикриттям вогню. До зони бойових дій прибула техніка, яка брала участь у військовій параді на День Незалежности України.

В Україні...

(Закінчення зі стор. 1)

мовчання та піснею „Пливе кача".

Потім слово узяв Президент П. Порошенко, який зокрема сказав: „Події останніх місяців стали для нас хоча й не оголошеною, але справжньою війною. На захист Батьківщини піднялися всі – від малого до старого. Боротьба за перемогу стала всенародним рухом, справою всіх і кожного. Переконаний: битва за Україну, за Незалежність завершиться для нас успішно завдяки загальнонаціональній солідарності, помноженій на мужність та героїзм наших воїнів. За останні шість місяців у важких виснажливих боях народилося нове українське військо. Воно сильне не лише зброєю та хистом, але й потужним патріотичним духом".

Президент також сказав: „Наш ворог довго й наполегливо тренувався, щоб напасти на Україну. А от ми тоді не були готові до такого підступного віроломства. Двічі за сто років українська політична еліта в приступі пацифістських ілюзій недооцінила важливість зміцнення обороноздатности (…). Війна повторно прийшла з тієї сторони горизонту, з якої її, за звичкою, не чекали (…). Агресія проти України вийшла за межі двосторонніх відносин. Вона руйнує основи світового порядку. Ґвалтує міжнародне право. Ставить під загрозу європейську та глобальну безпеку. Прямо у центрі Европи, у 21 столітті зроблено зухвалу спробу без оголошення війни перейти кордони суверенної країни. Світ неначе повернувся в тридцяті роки минулого століття, в переддень Другої світової війни".

Хрещатиком проїхала бойова техніка, зокрема, бронеавтомобілі, різні модифікації військових вантажівок, ракетні системи залпового вогню, зенітно-повітряний комплекс „Оса", а також ракетний комплекс „Точка-У". Частина учасників паради та продемонстрованої техніки після урочистостей була направлена в зону антитерористичної операції. Громадяни, які спостерігали за парадом, схвальними вигуками та гучними оплесками вітали військовослужбовців.

24 серпня у Києві відбулась патріотична хода у вишиванках від Контрактової площі по Андріївському узвозі до церкви св. Андрія. Учасники ходи вигукували патріотичні гасла та співали пісні.

На завершення акції біля входу до Андріївської церкви відбулося театралізоване весілля: Шевченківський район столиці видавав заміж наречену за нареченого з Подільського району. „Молодим" пов'язали рушники, після чого хода рушила до Софіївської площі. Святкову колону очолили учасники ходи з весільним короваєм та велетенськими ляльками-мотанками у людський зріст, котрі символізували чоловіка та дружину.

В Одесі шторм вніс корективи в програму святкування Дня Незалежности України. У акваторії Одеської затоки відбулася військово-морська парада, у якій взяли участь 20 кораблів і катерів Військово-морських сил України та Державної прикордонної служби України, 420 моряків і 90 прикордонників. Святкування через негоду довелося скоротити: глядачі не побачили десантування парашутистів на Ланжерон. Президент П. Порошенко під час паради заявив, що Україна завжди залишиться морською державою. *(УНІАН)*

Повідомлення про святкування Дня Незалежности України у світі будуть вміщені у наступному числі „Свободи".

Розповідає російський...

(Закінчення зі стор. 2)

поля, степи, де-не-де лісонасадження – „зеленка". Близько не підійти на відстань пострілу з стрілецької зброї. Доводилося вживати різні хитрощі – стріляли з мінометів, протитанкових керованих ракет.

– Чи багато людей з Росії там воює?

– Дуже багато. Простих людей багато, але є й професіонали. Козаки. Людей зустрічав звідусіль – від Калінінграду до Владивостоку. З Владивостока чотирьох зустрів. З Хабаровська, Комсомольська.

– Як місцева влада до вас ставиться, чи допомагає?

– Допомагає добре. Спершу з озброєнням було напруження. Тепер добре. Постачання розвантажувати не встигають. Колони йдуть щоночі. І гуманітарки багато йде, ліків багато. Продовольства багато йшло, тепер перестали. Не варто з Росії харчі везти, краще грошей дати людині, яка цим зайнята, вона відразу тут купить тонну гречки.

– А велика техніка теж йде?

– Так. „Ґради", усе йде. Тепер вже техніка йде з спеціялістами. У нас був випадок, коли мали лише одну установку „Ґрад" і набоїв було мало. Але знайшлися фахівці, хтось служив у війську. Коли оточили ізваринську групу під Краснодоном, йшла колона, вони там довго цілилися, облічували. Коли бахнули, то промазали на чотири кілометри. Але виявилося, що розбили іншу колону, влучили випадково у саму середину.

– А що ви з полоненими робите?

– В полоні сидять. Туалети прибирають... Обмінювали декого. Я ту [Надію]Савченко бачив з мішком на морді. Вони хотіли переможним маршем пройти по Луганську, ми розгромили цей батальйон, сім одиниць бронетехніки „відтиснули" у них. Хвилин через п'ять як я їх фотографував, бахнула міна метрах у ста і двох журналістів тих вбило.

– Чи їх спеціяльно накрили?

– Ні, випадково. Вона була корегувальницею вогню, але не в межах видимости. Вона полювала за нашою мінометною батареєю, бачила спалахи, дими, говорила, куди приблизно бити. Якраз недалеко від того місця були журналісти і потрапили під заміс. Тим більше, вони стояли. Там шлях йде і був перегороджений двома амфібіями. Вони навіть не залягли. Мій знайомий одного тягнув. Тіло. Каже, що метрів п'ять той сам прповз, слід кривавий тягнувся.

– Чи ополченці мають надію на Путіна?

– Так, хоча я їм пояснюю: не надійтеся, війська не введуть. І так допомагають, колона кожну ніч йде. Якщо раніше тільки з Криму, то тепер з усієї Росії. Та й не треба військо вводити. Якщо вже тепер почалася якась стадія третьої світової, то це лише прискорило б. У третю світову треба приготовлюватися. Раніше було можливо, а тепер час змарновано. І НАТО готове ввести війська. Путіну й здавати вже не можна, точка неповернення пройдена, війна вже оголошена. Якщо він почне задню вмикати, його знищать, навіть не дадуть здатися. Своєю ж п'ятою колоною влаштують переворот. Він набрав собі точок, коли Крим „відтиснув", тепер їх втрачає. Що йому залишається? Він матиме дуже блідий вигляд...

– Колишні полонені розповідають про знущання і розстріли...

– Це, найшвидше, не у Стрєлкова. Там є „болотовці" – реальні бандити і мародери. „Відтиснули" собі авт і грошей. В Донецьку теж є усі ці люди, досить каламутні персонажі. Кожний себе наполеоном вважає. От у нас бойовий підрозділ. Треба лише посилити військову допомогу негласну. А коли республіки переможуть, тоді й визнання. Як це зробили Абхазія, Південна Осетія. Вони спершу перемогли, а тоді довелося їх визнати. Вони довели своє право на існування з зброєю в руках.

100 років...

(Закінчення зі стор. 6)

цісарем Францем Йосифом).

І коли ми заявляємся за побідою Австро-Угорщини і Німеччини над Росією, то не з приязні до тих держав або з любови до німців. Ми в тім випадку Австро-Угорщину і Німеччину цінимо яко силу, котра може розбити варварську царську Росію, зломити тяжку неволю народів, закованих Росією, і освободити також наш нарід.".

„Свобода" з 20 серпня 1914 року, зі статті „Скликуйте віча!":

„Надійшла велика хвиля. Ціла Европа стала зоружена до бою. Двайцять міліонів молодців виступило у взаємних ворожих змаганнях, несучи смерть, каліцтво, нищення, руїну. Стали вони не зі своєї власної волі. Підняли вони смертоносне оружє на поклик царів і послушних їм народних заступників, вибранців люду – послів. Проснулася стара Европа і топиться в крові своїх синів, застелює межами покраяні хлопські ниви кістьми тих молодців, яким жите ще таке дороге, принадне.

260 літ терпить український нарід тяжку, нелюдську московську неволю, 189 літ минуло, як українських козак кинув рушницю і взяв рискаль в руки. 189 літ гнувся над рідною землею, встеленою могилами та зрошеною кров'ю його предків. І ще тільки ті могили та й пісні нагадували про колишню волю славного українського роду.

Аж теперішня велика хвиля, як ціла Европа стала зоружена до кривавої розправи, як прийшло до великого розрахунку між державами, пробудився також над українськими степами дух козацький.

Ще він скований, бо нащадки козаків у чужих ходять мундурах і чужі носять карабіни, та й за чужу борються справу, але вже через російські кордони пронеслася українська революційна пісня, вже рознеслися кличі про визволенє України. Може, почули їх царські солдати, а сини української землі. А як не почули, то ще почують, бо несуть їх свідомі сини України, в австрійських військових мундурах. Несуть її над Дніпро, де сумує могила Тараса Шевченка, на якій у соті роковини його народин не було молитви його поклоників, але стояла царська поліція.

Може, в сей великий рік Шевченка, у сей рік кривавий, станеться те, що є нашою мрією. Може, Україна стане вільною. Може, доля так рішить, що австрійські жовніри, українські сини, не австрійської будуть боронити справи, але своєї рідної. Може, Европа відновиться, а в ній запанує на рідній землі вільна самостійна Україна…".

Дніпропетровськ боронить...

(Закінчення зі стор. 11)

адмінстрації щодо війни на Донбасі є стратегія малих конкретних справ, тобто вона керується політичною лінією нинішньої київської влади, але сама ініціює місцеві конкретні дії. Дніпропетровська область вже багато місяців є центром інформаційної, волонтерської та навчально-військової роботи на благо української армії. З ініціятиви адміністрації щотижня видається накладом 5,000 примірників інформаційний бюлетень „Бойовий листок „Народ і армія". Вдалося блькувати неправдиву інформацію, яку намагалися розповсюдити сім російських журналістів, що спеціяльно приїхали до Дніпропетровська.

Ю. Береза розповів про бойову діяльність батальйону „Дніпро", про його дії у Маріюполі. У складі цього батальйону 60 відс. бійців – росіяни. Дніпропетровська область не лише повністю забезпечує свій батальйон „Дніпро", але й активно, напряму допомагає батальйонам „Азов", „Донбас", „Шахтарськ", сприяє матеріяльними ресурсами батальйонам „Артемівск", „Айдар" та „Луганськ". Надано допомогу 39-му, 40-му та 20-му батальйонам територіяльної оборони – на усіх дорогах, що ведуть у Дніпропетровськ, а їх дев'ять, створені потужні блокпости, де озброєні ополченці та міліціонери перевіряють підозрілі авта. На блокпостах є навіть щонайменше по одній одиниці бронетехніки.

Багато поранених в Донецькій та Луганській областях оперують і лікують в обласній лікарні ім. Іллі Мечникова. Один з місцевих стадіонів, в 500 метрах від цієї лікарні, обладнано на летовище для військових санітарних гелікоптерів.

На заході були представлені четверо українських танкістів, яких напередодні визволили з російського полону завдяки дипломатичним зусиллям обласної адміністрації.

СПОРТ

Відбулися Спортові ігри молоді УСЦАК

Церемонія відкриття ігр – промовляє директор Теодор Боднар.

Омелян Твардовський

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Згідно з календарем спортових імпрез Української спортової централі Америки і Канади (УСЦАК), від 31 липня до 1 серпня на спортових базах оселі Спілки Української молоді в Еленвілі і на Союзівці відбувалися 30-ті Спортові ігри молоді, у яких взяли участь 154 юначок і юнаків, які перебували у спортових таборах СУМ в Еленвілі і „Чорноморської Січі" на Союзівці.

Першого дня відбулися змагання з копаного м'яча, відбиванки (волейболу) і бігу у двох легкоатлетичних конкуренціях. Другого дня в басейні і на тенісових кортах Союзівки розпочалися змагання з плавання і тенісу, але через негоду залиті водою тенісові корти тенісові змагання довелося відкликати.

Кожного дня відбувалося піднесення прапорів України і США, молитви. Учасників змагань вітали директор ігр Теодор Боднар, голова УСЦАК Іриней Ісаїв. Після закінчення кожних змагань відбувалося вручення медалів УСЦАК переможцям.

Організацією побуту учасників змагань займалася команда спортового табору СУМ в Еленвілі: Дана Домарадз-Перекста (комендант), Андрій Кобилецький (бунчужний), Катруся Букало, Катерина Дяків, Стефанія Перекста, Алекса Оліярник, Андрій Шимечко, Олесь Бігуняк і ряд інших. На Союзівці цими обов'язками займався провід Спортової школи „Чорноморської Січі": директор вишколу Дмитро Куривчак, керівник школи Омелян Твардовський, адміністратор школи Ярослав Твардовський, Оксана Куривчак, Зеня і Любко Олесницькі та ряд інших.

Висліди змагань

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ БІГИ НА 50 МЕТРІВ

Вік	Прізвище, команда	Вислід
6-7 років	1. Іван Козак („Ч. Січ")	12.21
	2. Соломія Орос („Ч. Січ")	12.59
	3. Орест Михайлюк („Ч. Січ)	13.69
8-9 років	1. Дмитро Грабовський (СУМ)	10.96
	2. Лукаш Вовк („Ч. Січ")	10.97
	3. Йосиф Ріціделі („Ч. Січ")	11.28
10-12 років	1. Микола Зеленка (СУМ)	8.56
	2. Олександер Зеленка (СУМ)	8.59
	3. Владислав Депутат (СУМ)	8.71

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ БІГИ НА 100 МЕТРІВ

13-14 років	1. Матвій Макей („Ч. Січ")	12.59
	2. Володимир Садорий („Ч. Січ")	14.36
	3. Маркіян Бовен („Ч. Січ")	14.56
15-17 років	1. Данило Сидор (СУМ)	12.22
	2. Андрій Шемечко (СУМ)	12.53
	3. Матей Гашлер (СУМ)	12.68

Висліди змагань з копаного м'яча

Старше юнацтво:
„Чорноморська Січ" – Збірна СУМ 3:2

Молодше юнацтво:
Збірна СУМ – „Чорноморська Січ" 4:2

ВИСЛІДИ ЗМАГАНЬ З ВІДБИВАНКИ (здобуті місця)

Старше юнацтво:
1. „Чорноморська Січ"
2. СУМ
3. „Чорноморська Січ"

Молодше юнацтво:
1. СУМ
2. „Чорноморська Січ"
3. „Чорноморська Січ"

ВИСЛІДИ ЗМАГАНЬ З ПЛАВАННЯ

На 25 метрів вільним стилем:

Хлопці 10-річні і молодші
1. Адріян Баран (СУМ) 17.50
2. Антін Репетюк („Ч. Січ") 18.92
3. Лука Вовк („Ч. Січ") 19.91

Хлопці 11-12 річні
1. Богдан Блашкевич („Ч. Січ") 16.09
2. Микола Коваленко („Ч. Січ") 17.12
3. Ростик Федорко (СУМ) 19.42

Дівчата 10-річні і молодші
1. Олеся Коцур (СУМ) 24.00
2. Вікторія Скала (СУМ) 25.30
3. Олеся Солтис („Ч. Січ") 26.65

Дівчата 11-12-річні
1. Андрея Непоранна (СУМ) 16.45
2. Рома Гашлер (СУМ) 16.64
3. Віка Шпинда (СУМ) 20.15

На 50 метрів вільним стилем:

Хлопці 13-14 річні
1. Микола Ткаченко (СУМ) 35.80
2. Дам'ян Косцьолек (СУМ) 37.56
3. Матвій Макей („Ч. Січ") 38.20

Хлопці 15-річні і старші
1. Павло Козак („Ч.Січ") 20.22
2. Стефан Потер („Ч. Січ") 30.02
3. Андрій Шемечко (СУМ) 30.80

Дівчата 13-14 річні
1. Владислава Вовк („Ч. Січ") 34.00
2. Меланія Агне (СУМ) 33.70
3. Меланія Потер („Ч. Січ") 35.60

Дівчата 15-річні і старші
1. Христина Масна („Ч. Січ") 33.33
2. Надя Гумен (СУМ) 34.70
3. Калина Реда (СУМ) 36.47

На 25 метрів горілиць

Хлопці 10-річні і молодші
1. Адріян Баран (СУМ) 20.40
2. Лука Вовк („Ч.Січ") 21.24
3. Антін Репетюк („Ч.Січ") 23.34

Хлопці 11-12-річні
1. Богдан Блашкевич („Ч. Січ") 21.00
2. Павло Рудзанич (СУМ) 24.78
3. Маріян Зінко (СУМ) 28.03

Дівчата 10-річні і молодші
1. Ганна Базилевська („Ч. Січ") 30.69
2. Александра Солтис („Ч. Січ") 34.16

Дівчата 11-12-річні
1. Андрея Непоранна (СУМ) 19.13
2. Рома Гашлер (СУМ) 22.78
3. Віка Шпинда (СУМ) 26.40

На 50 метрів горілиць

Хлопці 13-14-річні
1. Микола Ткаченко (СУМ) 40.48
2. Микита Кваснітський („Ч. Січ") 42.12
3. Дам'ян Косцьолек (СУМ) 51.90

Хлопці 15-річні і старші
1. Олесь Поліщук („Ч. Січ") 38.42
2. Стефан Потер („Ч. Січ") 39.54
3. Андрій Шимечко (СУМ) 39.60

Дівчата 13-14-річні
1. Софія Поліщук („Ч. Січ") 39.68
2. Меланія Потер („Ч. Січ") 44.12
3. Меланія Агне (СУМ) 44.59

Дівчата 15-річні
1. Владислава Вовк („Ч. Січ") 36.27
2. Надя Гумен (СУМ) 41.35
3. Христина Масна („Ч. Січ") 43.60

На 25 метрів грудним стилем

Хлопці 10-річні і молодші
1. Адріян Баран (СУМ) 22.94
2. Ліям Косцьолек (СУМ) 27.87
3. Микола Хамуляк („Ч. Січ") 45.15

Хлопці 11-12-річні
1. Ростик Федорко (СУМ) 23.05
2. Богдан Блашкевич („Ч. Січ") 23.70
3. Маріян Зінко (СУМ) 27.91

Дівчата 10-річні і молодші
1. Наталія Гуменна (СУМ) 36.52
2. Александра Солтис („Ч. Січ") 37.10

Дівчата 11-12-річні
1. Андрея Непоранна (СУМ) 21.00
2. Рома Гашлер (СУМ) 24.76
3. Віка Шпинда (СУМ) 27.23

На 50 метрів грудним стилем

Хлопці 13-14-річні
1. Микита Кваснітський („Ч. Січ") 47.44
2. Олег Борисюк („Ч. Січ") 53.15
3. Микола Ткаченко (СУМ) 55.95

Хлопці 15-річні і старші
1. Павло Козак („Ч. Січ") 38.19
2. Андрій Шемечко (СУМ) 40.90
3. Максим Лазарко (СУМ) 42.17

Дівчата 13-14-річні
1. Софія Поліщук („Ч. Січ") 43.66
2. Меланія Агне (СУМ) 44.10
3. Іванна Куривчак („Ч. Січ") 33.33

Дівчата 15-річні і старші
1. Владислава Вовк („Ч. Січ") 42.18
2. Надя Гумен (СУМ) 44.00
3. Калина Реда (СУМ) 50.06

На 25 метрів метеликом

Хлопці 13-14-річні
1. Маріян Зінко (СУМ) 27.00
2. Павло Руданич (СУМ) 28.80
3. Андрій Гудима (СУМ) 31.00

Дівчата 11-12-річні
1. Андрея Непоранна (СУМ) 20.00
2. Віка Шпинда (СУМ) 28.40
3. Калина Куземчак (СУМ) 36.75

На 50 метрів метеликом

Хлопці 13-14-річні
1. Микита Кваснітський („Ч. Січ") 38.50
2. Микола Ткаченко (СУМ) 45.85
3. Дам'ян Косцьолек (СУМ) 47.84

Хлопці 15-річні і старші
1. Олесь Поліщук („Ч. Січ") 32.83
2. Стефан Потер („Ч. Січ") 33.03
3. Андрій Шимечко (СУМ) 38.25

Дівчата 13-14-річні
1. Софія Поліщук („Ч. Січ") 39.53
2. Меланія Агне (СУМ) 39.55
3. Александра Михальчук („Ч. Січ") 52.71

Дівчата 15-річні і старші
1. Надя Гумен (СУМ) 38.55
2. Калина Реда (СУМ) 47.80

Протокол вела писарка табору СУМ Катерина Дяків.

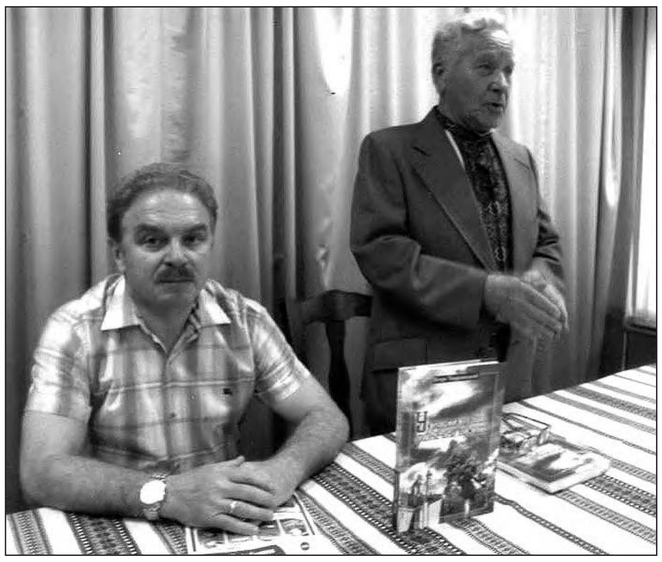
У Тернополі представили книгу Петра Твардовського

Петро Твардовський, „Українській нації призначено вижити". Клівленд-Тернопіль-Київ: „Терно-граф". 2013. 320 стор.

Василь Ільків

ТЕРНОПІЛЬ. – 29 травня в залі обласного краєзнавчого музею зібралася чисельна громада представників творчої та наукової інтеліґенції, студентів вищих навчальних закладів міста, щоб зустріти земляка Петра Твардовського з Клівленду. Відбулась презентація його книги „Українській нації призначено вижити".

Вступним словом презентацію розпочав редактор книги, давній приятель автора, член Національної спілки письменників України, головний редактор Державного видавництва художньої літератури „Дніпро" Володимир Барна. Він розповів, як перетнулися його з автором творчі шляхи, як виникла ідея написання цієї книги, що увійшла в „Світову духівницю Українства". Понад 300 примірників книги П. Твардовський передав у дарунок бібліотекам области.

Під час презентації Володимир Барна (зліва) і Петро Твардовський.

Хвилюючими були виступи голови Тернопільського товариства ім. Богдана Лепкого Богдана Кусеня, який наприкінці 1960-их років вчителював у одній зі шкіл Козівського району, де П. Твардовський завідував відділом освіти, директора Денисівського краєзнавчого музею Богдана Савака, трудові шляхи яких теж перетиналися в цей період.

Високу оцінку книзі висловили голова Тернопільського осередку Наукового Товариства ім. Шевченка, завідувач катедри Державного медичного університету ім. Івана Горбачевського д-р Михайло Андрейчин, Заслужений діяч мис-

(Закінчення на стор. 17)

НОВІ ВИДАННЯ

Щира розповідь про радянську науку

Наталія Ксьондзик

Лев Хмельковський. „Дванадцять років біля науки". Київ: „Смолоскип". 2014. 120 стор.

Видавництво „Смолоскип" уже не вперше видає спогади Лева Хмельковського. Автор щоразу дивує нас своєю надзвичайною пам'яттю та легкістю думки. Його текст приємно читати водночас і як художній твір, і як особливий документ доби, де сумлінно зафіксовано всі її чесноти й вади, котрих вочевидь більше.

Розповідаючи про 12 років життя, які Л. Хмельковський провів, як він сам висловлюється, „біля науки" (йдеться про 1970-1980 роки), автор аж ніяк не обмежується суто науковим контекстом. Його історія охоплює значно ширші обрії: це і численні мандрівки-відрядження теренами неокрайого СРСР (чого лишень вартий опис порожньої під час Олімпіяди Москви); і нескінченні бюрократичні перипетії-поневіряння по всіляких адміністративних установах (атмосфера напрочуд неробочого дня пересічного міністерства не залишає байдужим); і зустрічі з різноманітними людьми (у кожного з яких своя, як правило, не надто весела історія); і, звісно ж, сірі будні (сповнені боротьби за виживання в умовах тотального безгрошів'я і повсюдної контролі влади).

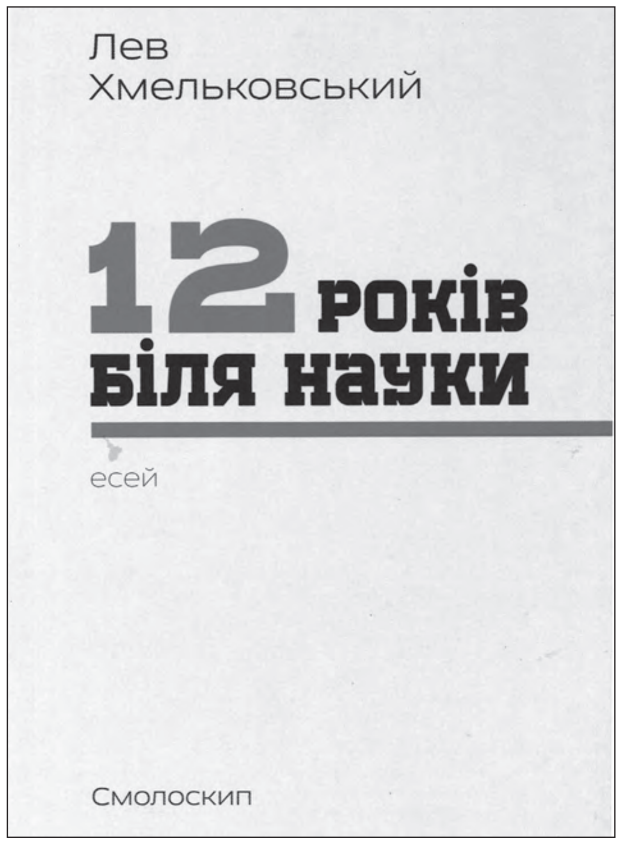
У спогадах багато йдеться і про низький рівень товарів, пов'язаний з повною відсутністю конкуренції, тому „купували все, навіть погане…". Більше того, повсякчас відбувалося „полювання" на продукти й речі першої необхідности, що завжди були дефіцитом. Черги ж становили звичне явище, а стала відсутність грошей нікого не дивувала.

Водночас плітки і пиятики були невід'ємним елементом робочого колективу. Похідні від того – витверезники, пригоди дружинників з добровільних народних дружин і похоронні інструкції — так само складали частину радянських буднів і свят, межа між якими часто була доволі примарна (так і зароджувалась одна з найстрашніших хвороб сучасносту – алкоголізм).

Есей повниться також і пікантними деталями. Напрочуд промовистою видається історія про „солодкий десерт" для номенклятурних працівників в образі щиросердої матусі-псевдодопові. На окрему увагу заслуговує епізод з пакуванням горошку на консервному заводі громадянами-науковцями, абсолютно не дотичними до цього виробництва. Не забувається й фаховий поділ штатних працівників на „жор, лор і сук".

Серед іншого зачіпає оповідач і національне питання (цього разу в польському контексті), й особливості перекладацького фаху (що приховує чимало політичних небезпек). Сумовито торкається він і горезвісної екологічної проблематики, спогадуючи чимало отруєних міст.

Твір написано живою мовою, часто навмисне пересипаною лексикою, популярною в ті часи й, можливо, не завжди зрозумілою нашим молодим сучасникам: „стати вхожим", „бути невиїзним", „велика чистка", „ліві роботи", „під градусом", „поїзд дружби" та багато інших.

Зрештою ця невеличка книжка може стати добрим порадником кожному з нас, адже з неї ми дізнаємося про життя в усіх його проявах, про його науку – таку складну й непересічну водночас.

* * *

Книжку можна придбати у автора, виславши 10 дол. чеком на адресу: Lev Khmelkovsky, 66 Cedar Grove Lane, Apt. 21, Somerset, NJ 08873.

Ярка Богач: „Чуєш птаху?. . Це я"

Роман Ференцевич

Богач Ярка. „Чуєш птаху?.. Це я" (вірші). Львів: „Каменяр". 2011. 90 стор.

Відчуття краси притаманне почасти усім людям, а в українців воно начебто природжене. Цей труїзм спадає на думку, коли гортаєш сторінки україномовної преси у Сполучених Штатах Америки і часто натрапляєш на поетичну творчість. Ще у 1904 році Іван Франко у своїй статті про українську літературу під заголовком „Южнорусская литература", надрукованій у великій російській енциклопедії, відомій як „Энциклопедический словарь" Брокгавза і Евфона, присвятив окремий уступ про українське письменство в Америці. Це свідчить не тільки про зацікавленість І. Франка духовними творами української іміґрації в Америці, але також про її вартість для всієї української культури.

15 вересня 1893 року український греко-католицький священик, о. Григорій Грушка, випустив у Джерзі-Ситі, Ню-Джерзі, перше число заснованої ним газети „Свобода". 5 червня 1895 року на 3-ій сторінці цієї газети вперше з'явився друком поетичний твір – заклик у віршованій формі о. Г. Грушки до своїх собратів-священиків.

Від того часу минуло 117 років і за ті роки на шпальтах „Свободи" було надруковано тисячі віршів сотень поетів, яких доля закинула до Америки.

До них сьогодні долучається поетеса-дебютантка Ярка Богач. Вона львів'янка, мешкає з двома доньками і чоловіком у США. Отримала диплом архітектора у Національному університеті „Львівська Політехніка" та дипломи з інформатики і бібліотечної справи у Тексаському університеті в Остіні. Працює незалежним усним і письмовим перекладачем.

У травні Я. Богач побувала в Україні, де з великим успіхом виступала з презентацією своєї поетичної збірки у Львові, Івано-Франківську, Києві, Острозі та в Рівному.

В анотації до збірки львівське видаництво „Каменяр" так характеризує слово поетки: „Взявшись за прочитання першої поетичної збірки авторки, читач потрапить на довершене віршотворення. Тут відсутнє жонглювання метафорами й епітетами, око і душу манить авторське чуття внутрішніх просторів особистости, обриси яких приховані в реаліях. Саме із звичного й усталеного поетеса виловлює зерно істини, без якого біднієлюдська сутність".

З свого боку, відомий поет і прозаїк Ігор Калинець зауважив: „Поетка міська, бачить реалілії двох світів – американського і львівського. Знає традиції і вміє говорити мовою сучасности. Відчувається постійний душевний двобій роматичного з буденним".

Натомість для івано-франківського письменника Володимира Єшкілева поезія Я. Богач „...дуже свіжа. В ній можна побачити живий самодостатній світ і вона не подібна ні на що, адже зроблена наче витинанка. Тим вона й цікава ...".

Зацікавлені можуть купити книжку Я. Богач „Чуєш птаху?.. Це я", надсилаючи замовлення до: Richard Hart, P. O. Box 16282, Alexandria, VA 22302. Ціна збірки 20 дол. разом з оплатою за пошту. Чек виписувати на: Richard Hart.

Александрія,
Вірджінія

У Тернополі...

(Закінчення зі стор. 16)

тецтв України, композитор Юрій Кіцила, почесний голова обласного товариства „Просвіта" Богдан Головин, Заслужений художник України Ярослав Омелян та інші. Прихильники творчости П. Твардовського вручили гостеві з США книги та екслібриси Шевченкіяни Заслуженого художника України Ярослава Омеляна.

Лавреат літературної премії ім. Мирона Утриски, львівський журналіст Василь Романчук говорив про їхню творчу співпрацю і дружбу.

Тепло зустріли присутні виступ П. Твардовського, який щиро подякував організаторам заходу, друзям, знайомим і всім учасникам зустрічі за тепле родинне прийняття на рідній землі, вручив понад 30 своїх книг з автографом шанувальникам його творчости, друзям та знайомим.

Радо зустріли учасники презентації повідомлення директора краєзнавчого музею Степана Костюка про те, що в музеї розпочалася робота з оформлення окремої експозиції про життя і творчість П. Твардовського.

Приємною несподіванкою для гостя з США був виступ дуету бандуристок Адріяни Божок та Марії Чубари з державного музичного училища ім. Соломії Крушельницької, які виконали ряд українських патріотичних та народних пісень.

Цього ж дня презентація книги П. Твардовського відбулася в Тернопільській обласній науковій бібліотеці. Науковий працівник Марія Пайонк щиро подякувала гостеві за зустріч і нову книгу для книгозбірні. Заступник голови обласної організації політичної партії „Громадянська позиція" Іван Полевий вручив П. Твардовському Почесну грамоту за активну працю у справі утвердження українства за океаном.

З невимовним сумом
ділимося болючою вісткою
з родиною, приятелями та знайомими, що
в п'ятницю, 15 серпня 2014 року,
після довгої та тяжкої недуги,
на 43-му році життя,
з волі Божої відійшла у вічність
наша найдорожча

св. п.

Ляриса Пушкар

народжена 29 листопада 1971 року
в Ню-Йорку

У глибокому смутку залишилися:

батько	- Олег Пушкар з дружиною Марією
сестра	- Олеся з дітьми Андрієм та Анною
„буся"	- Анна Яросевич
родини	- Маєвських, Яросевичів, Шустів, Алтомаро, Филиповичів та Темницьких

Похоронні відправи відбулися в суботу, 23 серпня 2014 року, в Атланті. Тлінні останки будуть похоронені на цвинтарі св. Марії, Fox Chase, PA, біля гробу бабуні і дідуня Стефанії та Лева Пушкарів.

Для вшанування пам'яті Покійної, просимо бажаючих в імені Ляриси складати пожертви на:

Lupus Foundation of America
2000 L Street, NW, Suite 410
Washington, D. C. 20036
202-349-1155
http://www.lupus.org/

Вічна Їй пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо рідних, приятелів
та знайомих, що 24 серпня 2014 року відійшла
від нас у вічність наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА, ТЕТА і КУЗИНКА

св. п.

МАРТА КАССАРАБА

з Галяревичів

вдова по св. п. Романові Кассарабі, пластунка, сеніорка, член куреня „Буриверхи".

ПАНАХИДА - в четвер, 28 серпня, о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Колодій-Лазута, 5677 State Rd., Парма, Огайо.

ПОХОРОН - в пятницю, 29 серпня. о год. 10-ій ранку в Катедрі св. Йосафата, а опісля на цвинтарі свв. апп. Петра й Павла в Пармі Огайо.

Горем прибиті:

донька	- Рома Кассараба з Бет Бирд
син	- Нестор Кассараба з дружиною Минді і дітьми Романом і Кларою
брат	- Адріян Галяревич з дружиною Мартою
тета	- Богданна Маєр
вуйко	- Стах Соха
шваґерки	- Ірена Радзикевич з чоловіком Мироном
	- Ольга Кассараба
кузинки	- Марта Маєр зі сином Матейом
	- Дарія Федорів зі синами Андрієм і Юрієм з родинами
	- Марта Коцюмбас з родиною
братанки	- Андрій Галяревич з дітьми Стефаном, Адріяном і Лялею
	- Юрко Галяревич
	- Мирон Кассараба з дружиною Еллен і дітьми Ларою і Анною
	- Христина Кассарабаз
	- Наталка Ласкаріс з мужем Теодором
сестрінки	- Петро Радекевич
	- Роман Радекевич з дружиною Селлі
свати	- Вил і Донна Филипс

Вічна Їй пам'ять!

Екзекутивний Комітет
та Головний Уряд
Українського Народного Союзу
висловлюють щирі співчуття
управителеві Союзівки
Несторові Паславському
з приводу смерти брата

св. п.

Маркіяна Паславського

Марко загинув, захищаючи незалежність України. Він був справжнім американським та українським патріотом, який любив та підтримував обидві країни.

Рівнож висловлюємо наші співчуття мамі Орисі, сестрам Олені й Ірені та дальшій родині Паславських, Гунчаків і Мельників.

Вічна Йому пам'ять!

У невимовному смутку повідомляємо
родину, приятелів і знайомих, що
30 липня 2014 року відійшла у вічність
на 88-му році життя наша найдорожча
Мама, Кузинка і Тета

св. п.

ДАРІЯ ЛЮБА ТУРЯНСЬКА

з дому Шавала

Парастас відбувся у неділю, 3 серпня 2014 року, о год. 5:00 веч. в похоронному заведенні Lytwyn & Lytwyn, Union, NJ.

Похоронні Відправи відбулися в понеділок, 4 серпня 2014 року, в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Whippany, NJ, а віддтак на Українському цвинтарі св. Андрія у South Bound Brook, NJ.

У глибокому смутку залишилися:

син	Юрій Турянський
кузин	Богдан Полянський з дружиною Марією і родиною
сестрінка	Марія Кочержук Шандор з чоловіком Богданом і родиною
стриєчні	Мотря Михайлюк з сином Юрчиком
	Роман Турянський з дружиною Елизабетою та дітьми Григорієм, Михайлом і Романом

Замість квітів просимо складати пожертви на стипендійну акцію СУА (UNWLA Scholarship – Children/Student Sponsorship Program) під опікою Союзу Українок Америки, на адресу UNWLA Inc., PO Box 24, Matawan, NJ 07747 (tax exempt IRS Code Section 501c3).

або на

St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church Building Fund, 60 N. Jefferson Road, Whippany, NJ 07981

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи" спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція